

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Annvs Diervm Memorabilivm Societatis Iesv. Sive
Commentarius quotidianae virtutis, notabilem vnus, vel
plurium in Societate vitâ functorum, virtute quapiam
insignium memoriam in menses diesque ...**

Nádasi, János

Antverpiae, 1665

Mensis Ianvarivs

urn:nbn:de:hbz:466:1-9625

ANNVS

DIERV M MEMORABILIV M

SOCIETATIS IESV

MENSIS IANVARIVS

PRIMO DIE.

P. IOANNES
PELLETARIUS.

Gallus To-
losæ obiit
1. Jan. 1564.

PRIMVS Collegijs,
Romano, ac deinde
Ferrariensi nalcen-
tibus Rector datus est
ab ipso S. P. Igna-
tio. Ferrariæ Renata

Herculis Ducis coniux, Ludouici
Galliæ Regis filia, cum illo contulit
de hæresi cum orthodoxæ fidei veri-
tate commurandâ; & hæresim exuit:
simulque vniuersa vitæ peccata in Sa-
cramento pœnitentiæ, illo confessa-
rio vsa, deposuit. Multa ille postea
doctè, religiosè, fortiterque pro re
Catholicâ gessit Apamijs; quicquid
contra fremerent, turbarentque hæ-
retici: quorum furore deiectam Dei-
paræ statuam, magnificâ supplicatio-
ne institutâ, palâm suo loco restituit;
concione quot-hebdomadis die Sab-
bati de cultu illius habitâ, & Ortho-
doxis ad illam vicitim sono tintinna-
buli inuitatis. Vnde glorioso planè
cognomento, DIVÆ MARIÆ
DOCTOR est appellatus. Ibidem

Fides.

B. V.

Sabbath.

ab hæreticis datus est in vincula; sed *Fides.*
à Catholicis exemptus, Tolosamque
deductus, ibi demum à gloriosis pro
fide susceptis laboribus requieuit, ve-
neno (quod ei ab hæreticis clam pro-
pinatum affirmant) sensum gliscente
in venas, & omnem artis medicæ in-
dustriam superante. Libenter latebat
Ioannes suâ se humilitate inuoluens,
etiam in illo splendore famæ. Quare
& Cadurcensis Episcopus infulam *Humilitas.*
sibi oblatam, demissè à suo capite
auertit, vir quàm excelsus ad vindi-
cias Catholicæ fidei vbique faciendas,
tam humilis; adedque ingentes To-
losanæ vrbs laudes, lachrymasque,
quibus extinctum prosequabantur,
abundè commeritus tantâ illâ suâ
eloquentiâ, laborum, charitatis, atque
augusti ad ardua contra heterodoxos
pro Catholicis agenda & ferenda pe-
ctoris granditate. Certè vel gemino
illo elogio fuit insignitè commemora-
bilis, quorum altero S. MARIÆ *B. V.*
DOCTOR passim in Gallia; altero
SANCTVS RECTOR à S. P. Ignatio, vt *Superior.*
fama est, audiebat.

A

P.AL-

P. ALPHONSVS
BARZENA.

Hispanus
obiit Cusci
in India r.
Ian. 1598.
ætat. 70.
Soc. 40.
Constantia
in voca-
tione.

Zelus fidei.

Prædictio.

Elux me-
morie.

Fides propa-
gata.

IN expetenda Societate magnum perseverantis animi documentum dedit, per ipsos xv. annos, ut sua domi componeret, ac opratum ad Societatem aditum impetraret, occupatus, nec expectationis intercapedine tantâ fractus.

In Americano Peru Regno passim pro Apostolo habitus ab Indis Diaguitis *Magistri* nomine appellabatur. Limæ homini, qui suam superbiam veste religiosâ tegebat, cum inter theses Theologicas tacitum illius venenum aduerteret, prædixit, nisi vitæ ac doctrinæ suæ rationes ad religionis Catholicæ ac instituti sui normam componeret, fore ut apud Quæstiores fidei luculentas pœnas daret; id quod haud ita multo post factum, illo flammis mulcato, cum stolidè se Antipam testem fidelem, suum verò filium, è sacrilegio natum, ipso Christo maiorem mundi servatorem fore iactaret. Sancti Pauli omnes epistolas memoriâ complexus Alphonsus, vndecim gentium linguas cum vernaculo & indigenis grato dicendi lepore percalluit: & quinque linguarum lexica, grammaticam, catechesin, orandi formulas composuit. Anno 1589. ab illo Baptismi aquis abluta Tucumanorum sex millia & sex centi, Matrimonio ritè iuncti quinquies mille ducenti; cum alibi quoque nunc centesimum, nunc millesimum fructum referret in horreum IESU Christi.

Apud Paraquarienses, ubi homines nudi, demonibus familiares, feri, ac celebres illi ab ingenti fronte Frontones degunt, cum P. Petro Anasco Caciquiorum filios perlatus Senex

prima elementa docebat. Idipsum Hispanis præstitit trans *Flumen argenteum*, seu Paranam in vrbe Vera. Anno 1595. paralyti tactus, anno 1598. ætatis 70. Societat. 40. primo Ianuarij annum æternum ingressus est Cusci in Regia Ingarum vrbe, in qua Ingam ultimum Peruuij Monarcham Christo addixerat, in Baptismo Carolum nuncuparat, eidemque adstiterat morienti.

IESU ac MARIAE flagranter amans, & orandi avidus, nullam noctem præterlabi sinebat, quin surgeret ad orandum; dæmone per ipsos duodecim annos hunc eius morem interuerrere laborante, sed semper victo. Aliàs eundem per contemtionem scipione abigens increpabat: aliàs verò cum disquirenti, quomodo gentes illæ ad Christum adduci possent, spectrum perquam truculentum se spectandum daret, facillè illud fugauit, cum nil teritus dæmoni illi diceret: *Sede in mea ista sede: tu enim illâ dignior es, quam sim ego.* Aiunt quidam se luculenter expertos, quædam sui cordis abscondita fuisse Alphonso perspecta. Solo celesti pane, citra vllius alimenti opem, contentum sæpius quinque vel sex dies peruixisse: iter item, cui exantlando octo dies necessarij fuissent, ab illo intra interuallum horarum non plus quàm vndecim peragratum, si Nierembergio, & alijs eius vitæ scriptoribus fides habenda est.

Ligneam paruuli IESU effigiem ad caput lectuli quotidie collocans, suum illi somnum dedicabat. Cum verò supremum æger à Valetudinarij curatore suum sibi paruulum consueto loco peteret collocari, forte hactenus obliuione omissum, adfuit coram paruulus ipse Alphonso, & citra curam esse iussu: *Ecce me, inquit, adsum tibi ego, non est quod te fatiges.*

Flumen ar-
genteum.
Vrbi Vera.

Inuisa dæ-
moni noctur-
na oratio.

Humilitas.

Per plures
dies Eu-
charistiæ
solâ vini.

Iter mira-
bile.

Vesperis

P. LYCAS

P. L V C A S
E L L E N T Z.

Germanus.
obiit Tre-
uiris. 1. Ian.
1607.
Concio.
Mort.

Carcium
labore.

Ipsis Ianuarij Kalendis de SS. Issy
in nomine ardentius ad concionem
dicens Treuiris concidit, & intra
duarum horarum spacium expirauit.
Ob nefariam cum Dæmone confor-
tionem ad rogum damnatis facile du-
centis salutariter adfuit, tanta demonū
rabie, vt in veneficorum senatu de il-
lius capite fuerit deliberatum, deque
morte illi cōfiscenda conclusum: illo
ad hæc ab ipsis hæc narrantibus vene-
ficis audita ridente, ac sæpè dies toros
sine cibo, noctes sine somno in carcere
pro illorum conuersione ducente.

P. A N D R E A S
D E Z E A.

Hispanus
obiit Gra-
natæ. 1. Ian.
1609.
Oratio.

S. P. Ign.

Zuchap.
Castim.

Humilitas.

Zelus.

Mort.

Granatæ quotidie ternas vel qua-
ternas horas ducebat in oratione;
qua constans fuit opinio, illum quic-
quid à DEO peteret impetrare, sine
vlla repulsa. Aegrum quendam extra
mentis potestatem reperit; & à DEO
tantillum illi lucis impetrauit, vt pec-
cata dolenter fateretur, S. P. Ignatij
ope adhibita ad impetrandum. Et ve-
rò statim à Confessione peractâ æger
iterum delirauit.

Quendam cuius corpus foedus As-
modæus turpiter habebat, ad SS. Sa-
cramentum misit, & opem ibi cerram
promisit. Fuit ille, & ita victor redijt,
vt Asmodæus deinceps nunquam re-
dierit. Grammaticam per 14. annos
professus: discipulum in præcipitium
iuuentutis ruentē Xaueriano exemplo
reduxit, cum se in schola coram illo
dire cecidit, lamentabili simul suspi-
rio gemens, ac tandem durum illum
emollicens. Pro mortis memoria semper

cineres à feria 4. cinerum asseruabat
in cubiculo instar thesauri, ad touen-
dum sub illis ignem amoris DEI abs-
conditi.

P. G A B R I E L
S A N C H E Z.

Hispanus in Bagamenfi Philippi-
narum Insularum domicilio, vnâ
post viaticum sumptum horâ, audito
Sacro, & eâ, quæ ab ijs, qui ibi erant,
fiebat, votorum renouatione, morte
Sanctorum morti simillimâ decessit.
Rigauit sudore Apostolico Bisgaya-
rum gentem, in Insulis Pictorum Be-
holanorum plura millia baptismo lu-
strauit. Per 20. annos & egit & tulit
heroe digna. In mari quinquies passus
naufragium, Cumque sub aquis esset
illud illi fuit solatio, quod sibi probè
præfens aduerteret, se aquâ necdum
adeo plenum esse, quominus & men-
tis & vitæ sibi satis super esse videret
ad actus amoris DEI, residuum illud
vitæ interuallum sibi vendicaturus.
In ijs DEVM amandi actibus occupa-
tum vrinator Indus extraxit: sed nec
tunc vestem sibi detrahi voluit; in ipso
corde maris, quid castum, & quidem
Religiosum, deceret potius memor,
quàm quid conducirer ad facilius è
periculo emergendum. Quatuor vo-
torum professionem semper circum-
ferebat in pectore: ac illam sexagies
quotidie renouabat. Toræ illius diui-
tiæ & bibliotheca, fuit Breuiarium,
Regularum libellus, & piæ aliquæ
scriptæ chartulæ. Mira, quæ operaba-
tur aiebat esse non sua, sed Sacræ
Scripturæ, signi crucis, aquæ lustralis.
De Diuinis perfectionibus meditaba-
tur excelsè, ac inde solida deprome-
bat incitamenta magnæ virtutis, id-
que tam suauiter, & prolixè, vt intra
diei noctisque spatium facillè septem

Hispanus
obiit in
Philippinis.
Ian. 1. 1617.

Fides.

Amor Dei.

Verecundia.

Renouatio.

A 2 horas

Oratio.

horas orando impenderet. Sacris ad mortem usque quotidie est operatus. Cum extrema vocatione iam delibuto, sibi viri adhuc aliquid superesse videret altero post illam susceptam die ad Indos concionē habuit, qualem facile est ē dicentis virtute, ac temporis extremi cogitatione conijcere. Certum est plura illi diuinitus accidisse, à Cæli Regina potissimum, cuius nomini

Zelus.

B. V.

tantā illā suā orandi, se afflicti, semperque renouandi curā erat additus, & solers ad eius cultum solidum, omni totius industriæ suæ ingenio. Mira quædam beneficia, quæ à Dei Matre obtinuit, compertā famā percepimus, at ea particulatim referre illi per modestiam suam non libuit, eoque nec nobis licet.

II. DIE IANVARII.

ADAMVS FRANCIS-
CUS SCHOLASTICUS.P. PETRVS
BALBAS.

Lusitanus
in Commo-
rino Pro-
montorio
decessit.
Jan. 2. 1549.

ANNO 1546. Aprilis 8. cum octo alijs de Societate missus est in Indiam, istic Sacris initiandus. In Commorino Promontorio continuatis continenter laboribus adeo nil desidiosē egit, adeo nullam benē gerendæ rei operam omisit, vt verē instigatu DEI agi & agere videretur. Quocirca Adami nostri ne tum quidem adhuc initiati & 2. Ianuarij anno 1549. ē medio laborum abrepti vitæ instar esto, id quod 6. nonas Februar. 1549. de illo scribit magnus & virtutum perspicientissimus S. Franciscus Xaverius lib. 2. ep. 11. propē finem. *Visum est DEO dulcissimum fratrem nostrum Adamum Franciscum ex hac vita euocare vt ei plurimorum maximorumque laborum persolueret præmia. Mors ante acta vita respondit, quæ quidem quantum ab alijs accepi, & ipse perspexi, sanctitate floruit. Vir fuit plane pius, magniq; animi ardore in Ethnicis ad Christum aggregandis. Equidem magis illi me commendo, quam ipsum commendo DEO; persuasum enim habeo eum iam beatitudine, ad quam natus erat perfrui. Hæc de Adamo Francisco S. Xaverius.*

Labores
multi, &
magni.

PER ipsos decem annos rebellis Iumini, quo ad Societatem inuocabatur, tandem ex Abbate S. Iusti factus est nouitius omni accuratiōe absolutus. Ad Magistri pedes supplex aperiebat sua intima usque ad fundum cordis. Suspexerunt exempli illius magnitudinem Academici, & vrbs tota. Sub natales Christi ferias anno 1571. dixit se à Christo ē Virgine nascente, loco strenge asperum quodpiam morbi genus flagitaturum, & qui boni haberet nihil quod illi offerret, certē ærumnosi mali quidpiam pro donario illi consecraturum. Et verò illa Christi nocte sacris tertium operatus, repente eō redactus est, vt 2. Ianuarij anni 1572. animam egerit, cum lætus identidem ingeminaret verba illa: *Viuat DEVS! Ad Calum, ad Calum abeo, & illam gloriam capeffo! gloriam iam capeffo.* Ita quarto ianti sacri tyrocinijs mense felix tyro ad capeffenda breuis militiæ præmia est vocatus.

Hispanus
Compluti.
Jan. 2. 1572.

Voatus.
Nouitius.

Desiderium
passendi.

Mora.

BER.

BERTRANDVS CORNELIVS COADIUTOR.

Belga. Lo-
uanij. Jan. 2.
1602.

Vocatio.

Hic laetam illam ante cineres no-
stem laetus agebat in saeculo Iu-
uenis ingenio turbido, & ad vana
proiecto. Repente illa nocte tactus
Diuinæ lucis radio, de æternitate ad
socios, efficacitate tantâ verba fecit,
vt qui nugari hominem primò puta-
bant, ubi ferid agentem viderunt, stu-
puerint mutationem dexteræ Excelsi:
duobus qui aderant viris primarijs re-
pente tunc ad meliora conuersis. Ipse
verò Societate illâ desertâ, Societati
IESV se addixit, exquisitè ad omnem
rerum diuinarum, & officij sui apud
agros tractationem attentus. Mirum
illud, cum pungente semper conscien-
tiâ irrequietâ inquires illum per om-
nem vitam scrupulis exercuerit, su-
premo in morbo timidas illas & an-
xias religiones omnes repentindò illi
fuisse absterfas, ac mirabili cum tran-
quillitate commutatas.

HIERONYMVVS ABARCA SCHOL.

Hispanus 2.
Jan. vt ait
Menolog.
Stratij.
1601.

B. V.

Vocatio.

B. V.

Scrumpuli.

Cum ad Pertuanum Prouincialem
eques iret, vt ab illo ad Societa-
tem admitti peteret, vnâ cum equo in
rapidissimum flumen cecidit; & aquis
ac ab equo superincidente obrutus,
DEI Mattis opem implorauit atque
persensit, dum statim inde emerfit
incolumis. Cum non admitteretur,
nobilis licet Iuuenis, ad tyrocinijs fo-
res sedit, Aethiopi pallium, pileumq;
donauit, constantiâ euicit vt recipe-
retur. DEIPARÆ auxilio alijs omni-
bus nequicquicquam tentatis, à scrupulis
conscientiæ tranquillatus est
omnino. A pueritia, & etiam in Socie-

rate, id illi in perpetuo more fuit, vt
eo temporis interuallo, quo bibebat,
SS. IESV & MARIAE nomina cogita-
tione identidem imploraret.

Mensa.

Iesus Maria.

MATTHÆVS DE VOS SCHOLASTICVS.

Brugis natus, perpetuus in studio se
fortiter subigendi atque vincendi
animo planè insigni, ac erecto, & audi-
do patendi. Si vel umbram suspicaretur
intercessisse, quâ domi quempiam
offendisset, in genua & lachrymas
fundeatur, vt veniam obtineret. Sanctis-
simum Sacramentum visebat fre-
quenter. Diuinæ verò Mattis coro-
nam pietate singulari quotidie recita-
tabat, idque tantâ constantiâ, vt po-
steaquam illam semel recitare incœpit
puer, deinceps per omnem vitam nul-
lo vnquam die, quo demum cunque
obteatu omiserit.

Belga Lo-
uanij. Jan.
1623. ætat.
20.
Mortific.

Charitas.

B. V.

Constantia.

P. FRANCISCVS DE ENZINAS.

Iam inde à puero deuotus Virginis Ma-
tris dictus, quam omni precum quas
reperiebat, genere, ac institutâ saepe
nouendiali pietate, colebat. Vir exi-
miè pius, & fide dignus persanctè re-
tulit, conspectam à se DEIPARAM,
quæ compositum & oblatum sibi à
Patre Francisco Marianum librum,
hilarè ab ipso acciperet. Visus est ali-
quando fusâ de vultu radij fulgentis
luce ac in librum vibrata in templo,
tenebris incubantibus è libro horas
caconicas recitasse, cum illas ob con-
frentium confertam vim prius ex-
qui minimè potuisset. Per annos 30
Bisagaros Indos, excoluit, dura ibi
passus; & tamen se miris cruciatibus
dirè exercens.

Hispanus
Manilæ. 2.
Jan. 1632.
B. V.

Vide Anna-
les meos
Marianos
1632.

Oratio.

A 3

MAXI-

MAXIMILIANVS GRIMALDUS SCHOL. NOVIT.

Neapol. 2 Ian.
1543.

Silentium.

Mortific.

Societatis veste tunc in morbo primum impetratâ, & votis ritè conceptis mortuus. Multa tenera de illo annuâ: Inter quæ illud, quod ad Eucharistiam se persancto & longo silentio præparavit, quod singulis noctibus acri flagello se ceciderit, quod à Bma. Virgine mortem pro Christo cruentam petierit, quod Seminarij grande fuerit in omnibus documentum; quod denique illius mater, illustrissima fœmina, in templo Domus Professæ Neapoli, inter Societatis tyrones tunc templum fortè ingressos Maximilianum suum, veste Societatis insignem vigil, attenta, & læta conspexerit, cum tamen ille æger domi decumberet. Ita catalogo nostro, & breui tumulo illatus est, ætatis anno 14. & illi in templo Domus Professæ, tanquam vni è nostris est parentatum.

S. Xaverii.

Pridie quàm supremum decumberet, per quietem vidit S. Xaverium, qui contubernij convictorum, in quo ipse degebat, adolescentes omnes accerferet, unum ex eis Cæli candidatum selecturus, qui proximè mortem oppeteret, quemque ipse Xaverius ad superos asportaret. Coniectis omnium adolescentum in vnam nominibus, vidit suum, Maximilianum, nomen primâ sortitione extractum.

P. HENRICVS SCHACHTIUS.

Germanus
In Missione
Hamburgensi 2 Ian.
1644. ætat.
71.

Tria vota Professus. In Suetiam penetrauit; utque latens Catholicos iuaret securius, artificem musicularum simulavit, apud Zachariam

Anthelium Consulem Vpsaliæ diuertit, & ibi cunas agitavit, gerulæque vices identidem subiuit. Demum à Regis musico, qui cum esset Apostata se Catholicum simulabat, proditus, è lecto in tetrum carcerem abreptus, planè nudatus, frigore, pædore, catenis, ter equuleo acerbissimè cruciatus, iamque gladij supplicio in fidei odium inferendo vicinus, tamen quia hospes non item ciuis erat, viuere permixtus, at Regno proscriptus est. Anthelio consule, & Gregorio Vrsino Secretario in odium Catholicæ fidei securi percussis. Quæ ille omnia per quietem viderat, paucis antequam caperetur diebus, ita ut ipse in hæc verba descripsit, de se quasi de alio loquens: dormiebat quartam inter quintam matutinam, cum raptari sibi visus est in aulam magnificè ornata, atque inter confertam, qua collecta illic erat multitudinem collocari. Stabat in capite aula ingens ara, cuius in opposito, ad angulum sinistrum ex ostiolo progressus alia vir statura, vestem indutus attalicam albam, truci vultu turbam contemplatus, capite innuit Anthelio consuli, mox & Vrsino, ut ad aram pergant. Quorum, dum eunt, momento capita in ara collocata sunt abique trunco. Tertio dein adolescenti dum idem innuit, iuit & ipse, sed tristis admodum; cuius etiam caput dum eidem videtur aræ imponi, repente tanquam inuisibili manu proiectum volutabatur in terra. Tandem idem trux ille vir Schachtium nostrum à summo ad imum aliquamdiu contemplatus; Tibi, inquit, tanquam peregrino parcam. Hæc ille scripsit, & expertus est. Adolescens verò ille sub ipso gladij ictu fidem negavit, & tamen celsus est. P. Henricus autem postea in Tillianis castris, denique per annos 24 in Rheno inferiore laboravit, usque ad ætatis annum 71. & mortem obiit in missione Hamburgensi.

Fides.

III. DIE

III. DIE IANVARII.

BALDVINVS
CUVILLONIUS.

Belga Tor-
naci. 3. Ia-
nuarij 1592.

Exempla
Sanctorum.

Exempli
vis.

Novitius.
Vocatio.

Obedientia.

Paupertas.

LAutæ, ac nobilis hæreditatis hæ-
res vnicus. Hunc etiamnum no-
uennem & orphanum audita
Sanctorum aliquot Patrum vita ita
permouit, vt cum alio quodam, cum
quo ætatis, amicitia, ac studiorum si-
militudo maxima illi erat, in collem
vrbi vicinum abiret, quò ibi solitarius
ea imitaretur, quæ de Sanctis illis ere-
mi Patribus auditione acceperat. De-
inde cum apud Ecclesiasticum vi-
rum educaretur, & mores patris de
Societate cuiuspiam (qui quas Aduen-
tus & Quadragesimæ vocant concio-
nes habebat ad populum, & eadem in
domo vnâ cum socio Nouitio reli-
giosè admodum diuersabatur) item-
que socij modestiam obseruaret; ad
idem vitæ genus exarsit, ac tandem
post annos plures flexis humi genibus
cum lachrymis Societatem impetra-
uit, & ingressus est, peruiçtis omni-
bus, quæ obstabant, cum identidem
ingemineret verba illa: *Va vobis diuiti-
bus. Et: difficile est diuitibus post deli-
cias sequi delicias.*

Pecuniam quam pro itinere ad No-
uitiatum acceperat Patri cuidam de-
dit, vt ab eo tanquam ex obedientia
manu viaticum acceperet. In tyroci-
nio ad illatas Societatis vestes exulta-
bundus: *Salute*, inquit, *angusta eorum*
*paludamenta, qui de mundo triumphau-
runt, ex quorum conspectu longè plus haui-
rio voluptatis, quàm vnquam ex aliarum*
vestium pompa degustauerim.

Tum abiectus in genua libellum
horariorum precum B Virginis, Ico-
nes, Rosarium, & quidquid pij instru-

menti habebat Magistro Tyronum
dedit, ab illo accepturus, quod ille
dare vellet, vt nihil, inquit, vllâ ratio-
ne dicere meum possim, vt nihil quam-
uis diuinum habeam, nisi à manibus
obedientia, hoc est Dei. Reliqua quo-
que virtus in illo ea fuit, vt non virtu-
tis rudimenta condiscere, sed excel-
sum eius fastigium exemplis ostende-
re diceretur consummatus in breui.

IOANNES VERENTIA
COADIUT.

Hic in ea quæ Mexicum inter ac
Angelopolim est solitudine, nul-
lo vocis authore deprehenso, quid-
quid circum omnia perdisilenter lu-
straret, vocem primò, iterum, tertio
diserte dicentem audisse fertur, quæ
illi aut Religionem, aut æternas pœ-
nas indicabat. Societatem complexus,
in tyrocinio vidit B. Virginem inter
duos senes mediam; quæ placidè ac
blandè tyroni tenidens, vt loquuntur
annuæ, vadem se obrulit pro Ioanne
nouam Filij sui militiam ingresso. Mi-
râ laboris & orationis assiduitate fuit
præstans Coadiutorum exemplum, &
qui Mariam Vadem suam verè non fe-
fellerit. Sic de illo is, qui eius arcana
per 19. annos pernoui, Rector Colle-
gij Mexicani.

P. ANSELMVS
CRUCIUS.

IN sæculo vir opulentus & liberalis
erga pauperes, milites, Religiosos,
potissimum erga Societatem. Catha-
rinæ Daniels vxori, & neptibus pe-
cuniam

Nauarrus
Mexici.
3. Ian. 1609.

Vocatio.

B. P.

Belga Loua-
nij. 3. Ian.
1619.

Elemosynæ

cuniam ad pauperes copiosam in cor-
bibus efferre se dicentibus, responde-
debat: Efferte, sed mihi centuplum
repparate. Cum Catharina sua (Cui-
us vita typis edita in lucem est) tan-
quam cum sorore per annos 28. in
Matrimonio vixit: & illâ ad Annun-
ciatas secedente, Societatem ample-
xus est, Beatissimâ Virgine Montis
acuti prius in consilium opemque pro-
positi vocatâ, Mathias Houius Me-
chliniæ Archiepiscopus cum abeunti
benè precaretur; Nunc dimittis, aie-
bat, seruum tuum Domine! gratias-
que agebat pro tam raro exemplo,
quo suum Episcopatum ac ætatem
ornasset Deus. In Societate tametsi
& pluribus domicilijs, & sæpè, &
magna beneficia præstitisset, se tamen
infra omnes ducebat; & 54. iam an-
nos natus ad infima quæque cum No-
uitijs se demittebat. Superiori non
nisi demissis per summam modestiam
oculis, & aperto capite loquebatur
S. P. Ignatij semper præcipua in illo
memoria & pietas; quippe cuius be-
neficientiam erat expertus quando non
sine miraculo per illum à difficili her-
nia est perfanatus. Nunquam, etiam
in senio, Coadiutorem vllum cubiculi
sui administrum admisit, quidquid
ætas id, & collata in Societatem tot
luculenta beneficia postularent. Vesp-
peri cubitum tardius concedebat, ma-
nè tamen quieti nunquam ultra præ-
stitutam omnibus horam indulgit.

Humilitas.

S. P. Ignatij.

Hæc.

P. P E T R V S L E C A M U S.

Gallus obiit
Virduni.
3. Ian. 1634.Desiderium
patendi.

Cum aliquando vehementissimo
patiendi desiderio accensus, fla-
granter petijisset plurima & maxima
pro nomine Iesu pati, è vestigio tor-
mentis se corripit, ac toto triennio in-
star lobi dirè cruciari sensit. Moritu-

rus, non semel petijt à Superiore, vt
sibi per illum liceret in triclinio coram
omnibus publicam omnium totius
vitæ noxarum exomologesim insti-
tuere.

Humilitas.

I A C O B V S D E A L A G O N C O A D.

Coadiutor è diuite Marchionum
de Villafior familia oriundus æta-
tis anno 44. in Societatem receptus
est; quam & Ciuitatibus quas posside-
bat, & nuptijs quæ luculentissimæ of-
ferebantur, præhabuit. In illa ad om-
nem perfectionis laudem perseueran-
ter intentus, stabuli, culinæ, verren-
dæ domus mediastinum se fecit, cum
hæc aliàs vehementer horreret: desi-
derabat carere illâ lætitiâ quam sen-
tiebat in corde, quod Deo soli serui-
ret. Hæc demissionis via illum ad in-
timam Dei familiaritatem perduxit,
quæ illum aliquando à sensuum quo-
que vsu abduxit, mox tamen sibi red-
ditum, si Superior loqueretur.

Sardus Ca-
lari. 1. Ian.
1614.
Humilitas.

Oratio.

Obedientia.

Cum stomachum assiduis ieiunijs
destruxisset, ac per vomitum conti-
num nec diuino Sacramento refici
posset, P. Rectoris consilio Beatissimâ
Virginem pro accommodando sto-
macho precatus. 1. Ianuarij Diuinæ
mensæ accubuit. Vt stemmatis sui cla-
ritatem absconderet Iacobus de IESU
dici desiderabat. Oculis & Linguâ in
castimonie leges iuratâ, fœminas non
nisi quàm breuissimè, quàmque rarif-
simè, ac demissis semper oculis allo-
quebatur. Feria sexta & Sabbatho
perpetuum illi ieiunium: adiectâ quo-
que publicâ disciplinâ Sabbatho quor-
hebdomadis. Fuit cum vnico DEI-
PARÆ Matris aspectu ab vsu sensuum
auocatus, non nisi auditâ Superioris
voce sibi est restitutus.

B. V.

Cust. sen-
sum.

Castitas.

Mortif.

Sabb.

B. V.

IV. DIE

IV. DIE IANVARII.

BERNARDVS CANTA-
BER COAD.Hispanus 4.
Ian. Toleti.
4. Ian. 1559.

AS. P. Ignatio ad Societatem ad-
missus, eiusdem missu in Hispa-
niam pedes profectus est men-
dicato. B. Borgia fuit vnicè charus; &
apud omnes in ea existimatione vir-
tutis, vt illum summis elogijs honora-
rent. Lingua illi ad pectora inflam-
manda felix, & potens in familiari vsu.
Toleti in Xenodochio inter ægros
contagionem & mortem hausit, po-
steaquam illis præclarâ extremæ cha-
ritatis impigritate ita seruiuit, vt eius
corpus postea non sine veneratione sit
conditum, & fama viri desiderium te-
stata eius virtutes fusè narrarit. Mens
illius habitabat semper in Deo absor-
pta vsque aded vt orantem dæmon
interpellare non semel conatus, illum
instar magni serpentis nunc circa col-
lum, nunc ad lumbos cinxerit, varijs
terriculamentis illi molestus; illo in-
terea ad hæc velut cæco & surdo, nec
idcirco à precibus desistente.

Charitas.

Oratio.

P. IOANNES
BEIRA.Lusitanus.
4. Ian. 1564.

ANno 1544. in Societatem adscitus,
in Moluco immensis ærumnis to-
leratis; anno 1556. vt ibi narrat Or-
landinus, cum innumerabilis multi-
tudo mulierum, Christianorum popu-
laretur agros, & agricolarum labores
effoderet, atque consumeret, nec es-
sent vlla medicamenta veneni, quæ
tantam soricum turbam extinguerent,
sacris aquis per arua dispersis, mures
omnes fugauit, qui Ethnicorum in

Aqua bene-
dicta vsus.

agros & prædia abièrè magnâ eorum
depopulatione, damnoque. Melchior
Carnerius litteris ad P. Generalem
datis ait, eum in virtutibus aurum
fuisse purissimum.

Aurum
virtutis.P. DIDACVS
PVELLAS.

IN Aragonia natus, Obedientiâ pla-
nè insignis; cuius tunc etiam docu-
mentum dedit, quando per integri u-
nius anni spatium ad assignatam sibi à
Superioribus lectionem in scholis le-
gendam seu docendam, constanter
itabat; licet non nisi vnicum discipu-
lum haberet, à quo audiretur. Ange-
licum quiddam in eo elucebat, ex co-
natum, quod semper in DEI præsen-
tis cogitatione versari assueverit. Di-
uinitus videtur didicisse, quando es-
set à vita discessurus nam aliquot die-
bus ante prædixit, se octauo post SS.
Innocentium die migraturum à vita,
& migravit.

Hispanus
Gandix.
4. Ian. 1576.

Obedientia.

Modesta
pietas.

Mors.

P. MICHAEL A
FONTIBVS.

ANnos viginti in Indiæ laboribus
exantlauit, S. Thomæ Aquinatis
imitatione Sacro alteri quotidie in-
tererat, præter id quod ipse cele-
brabat.

Hispanus
Valentiz.
4. Ian. 1609.

Fessum laboribus Beatissima Virgo
illi spectabilis solari visa, circa Pur-
gatorii pœnas ad Beatos iturum pro-
misit; quod beneficium feriâ secunda
acceptum perpetuâ quothebdomadis
memoriâ coluit, illo die humi cibum
capiens, & operam suam culinæ tran-

B. V.

Feria 2.

Mortis.

B scribens

*Predestina-
tio.*

Mors.

*B. V.
S. P. Ign.
Sancti.*

scribens officijs, ad lances more consueto. De illo alicubi ad concionem dicente, Religiosus quidam magnæ virtutis, ecquis esset, percontatus, dixit se diuinitus accepisse (sic litteræ Aragoniæ ad verbum) Ideoque certum sibi, hunc ipsum Societatis Iesu Patrem, cælesti Patriæ ciuem esse designatum. Alius è S. Francisci familia, vir sanctimonix ac doctrinæ nomine insignis, apud Antistites ita de P. Michaële (vt Archiepiscopo ipse nominatim explicuit) locutus est: Paucis retrò annis ex hac vita migravit è Societate quidam, cuius anima cæli regna conscendens obuios habuit DEIPARAM, Apostolorum Principem & B. Ioannem, Sanctum denique Patrem Ignatium. Gestabar veneranda DEI Mater suis ipsa manibus coronam, quâ mox felicem illam animam honoris ergò donauit.

VINCENTIUS DE RÔCHA SCHOLAST.

*Lusitanus.
Eboræ. 4.
Jan. 1610.*

VItæ prius quàm philosophiæ curriculum absoluit. Quarto ante mor-

tem die, sanus tum adhuc, breuise moriturum dixit. Inter morbi difficultates dicebat: non sat est Domine, non sat est. Mortem nuncianti, amplexum & cilicium, quod sub ceruicali habebat, dono dedit lætus. Quotidie per mediam horam coram SS. Sacramento in templo orabat. Cubitum iturus, prius ad singulas per cubiculum imagines adibat, & Sanctos illos de genibus, veluti vale faciens, salutabat. Per Aduentum totum non minus arcto ieiunio se afflixit, quàm postulet vernum Quadragesimæ Ieiunium. In se flagris & modis alijs animaduertendo, nunquam sibi satisfacere posse videbatur. Lucida illius modestiæ suauitas Academiæ totius oculos delectabat, seu dicendum illi esset aliquid seu silendum. Illud magni & felicitis signi instar habitum, quod eâ die, quâ è paterna domo se in Societatem recepit Vincentius, luculenta fax hac atque illac domum illustrans, & istic velut obambulans, spectantibus id Vincentij parentibus, luce multâ domum occupauerit, ardentis ac lucentis Vincentij documentum.

Morbus.

Mortis desid.

*Eucharistia.
Vesper.*

Sancti.

Mortif.

Vocatio.

Nocturne.

V. DIE IANVARII.

EDVARDVS DE SILVA. COADIUT.

*5. Ianuar.
Lusitanus
Tacalsci in
Iapon. 1564.
ætat. 37.
Fides.*

Socius S. Xaverio dilectus, primus fuit qui Iaponicam Grammaticam Lexicaque copiosè composuit magno Sociorum vsu. Funaij vnico baptismo ab illo centum è primoribus & triginta lustrati. Aiunt cum à Rege Bungi ampla potestas fuisset facta fidei Christianæ quaqualibet propagandæ, Eduardum occasione tam nobili flagrantius imminentem effusè in

eos labores incubuisse, cibi, potus, quietis propè omnis immemorem, indeque morbum mortemque traxisse, primum qui in Iaponia vitam in sudore glorioso posuerit. Scribunt Socij, illum omnem sæuitiam inenarrabiliter in se afflicto exereuisse; tam fuisse feruentem, vt Ludouicus Almeida scribat, neminem adhuc ei parem à se conspectum. Pater verò Melchior Nunnez vocat hominem consummatæ virtutis.

Mortif.

P. IOAN-

P. I O A N N E S
M A L D O N A T U S.

Hispanus.
Romæ. 5.
Ian. 1583.
Mors.

Hic Romæ mortuus in lecto re-
pertus est, anno 1583. Ian. 5. sed
morte ad quam se probè compararat.

Commentarios in 4. Evangelia scri-
bere meditati per noctes aliquot ad-
fuit quispiam hortator, qui illum im-
pense incitabat ad opus flagranter
prosequendum, & addebat fore ut
operi supremâ impositâ manu non diu
esset superstes futurus, simul certam
partem corporis digito indicabat. Ne-
glexit hæc, ut vana somnia, Maldona-
tus; rei tamen veritatem intellexit,
cum commentario exantato & anno
1582. Decembris 25. ad Præpositum
Generalem deportato, dolore acerrimo
urgeri se persensit eo in loco, quem
olim nocturnus ille monitor indica-
rat. Solenne illi fuit quotidie præsti-
tutis eam in rem quinque temporibus,
quinque mortem sibi ob oculos po-
nere, ac seipsum introspicere numquid
esset quod sibi morienti aliquid anxie-
tatis posset afferre. Si quid artis oc-
currebat ad tollendum, tollebat sta-
tim; ut sibi leuamento quàm posset
optimo pro necessitate illa vltima
prouideret. Fuit, qui dum Særis pro
illo ad illius corpus operaretur, ma-
gnam humanarum rerum tædium &
magnum Societatis incundæ sibi esse
iniectum desiderium senserit, id etiam
postea executus.

Mortis
causa.

P. I V L I V S.
F A T I U S.

Neapolita-
nus in mon-
te Regali.
Ian. 5. 1596.
B. V.

DEIPARÆ Matri mirè addictus,
cuius Angelicâ salutatione reci-
tatâ è mortis præsentissimæ periculo
mirum quendam in modum est libe-

ratus, cum etiam tum puer in mare
decidisset; cuius amoris Senex librum
conscripsit dicatorem MARIE dicrum
mysteria continentem; cuius obse-
quijs, & Societati Beatum Stanislaum
Koskam & Claudium ac Rudolphum
Aquavivam Novitios in spiritu edu-
cavit, Romæ illorum Magister. Cru-
cifixo immoriens illa sæpius iterabat:
Inter brachia Domini mei! mei! mei!
& vivere volo & mori cupio!

P. P E T R V S
T O R R E N T I N V S.

Brunæ magno sanctimonie nomi-
ne celebratus, & magnâ orandi,
dulcissimè gubernandi, doloresque
acerbissimos patiendi virtute præstans
obiit.

Brunæ. 5.
Ian. 1615.

Atque cadauer illius per ipsos 30.
annos fuisse incorruptum, ac etiam-
num esse.

P. I A C O B V S
G R A N A D U S.

Granatæ mortuus, cum examinis
particularis accuratorem usque
ad 4. Ian. perduxisset, totâ vitâ quo-
tidie ad illud attentus. Inter sacrifi-
candum, & orandum, lachrymis &
miris quibusdam donis cælestibus af-
fluebat, quæ scripto ad Confessarium
afferens, addebat; ora pro me, & tace
pro me. Illustris illi facies aliquando
conspicua, & oratio tam attenta, ut
Marianum Rosarium recitans non ad-
uerteret strepitum portæ cubiculi, vel
cuiuspiam conclauis ingressi. Quoti-
dianâ flagellatione in se animaduerte-
bat, habebatque Ephemerides bene-
ficiorum à Deo acceptorum. Sunt qui
dicant illius post mortem, salutem
reuelatam; illum de sua salute certum.

Hispanus.
Granatæ.
5. Ian. 1612.
ætat. 60.
Examen
partic.

Oratio.

B. V.

Mortis.

B 2 reddi-

redditum adhuc in vita; illos item non perituros pro quibus ipse preces cum lachrymis effudisset. Habent & alia plura in illo admirabilitatem, sed nos hic imitatricem potius virtutem que-

rimus, quæ in Granadi magni theologi doctissimâ virtute habet plurima quæ confectetur. Eius vita in annum 1632. plura de illo dabit.

VI. DIE IANVARIII.

P. ALPHONSVS DE CASTRO.

Lustanus.
In Molucis.
Ian. 1558.

Mortific.

Fides.

Patientia.

Crux.

VLyssiponæ aurifice Patre locuplete natus, à S. Xaverio in Societatem receptus, inter varia quæ à Barbaris pertulit, cum fidem propagaret, mansuetudine fuit omnibus admirandâ. Cibo vescabatur sine oleo, sine sale, ne palato placeret. In Maurica regione à Mahometanis nudatus, & nauigio crucifixi instar alligatus, postea ad truncum victus, verberibus laceratus, sub dio cæli iniurijs, ac infestis bestiarum aculeis toto corpore expositus, promissis & crebris & grandibus ad Mahometi perfidiam inuitatus, cum fortissimè id negaret, iterum cruciatus, per octo dies inediâ miserabili vexatus, atque ad fidem deferendam iterum multifariam per dulcia & acerba inuitamenta tentatus, admirabili semper sibi compotis animi æquitate, constantiâ, hilaritate, capitis sententiam, & mortem ipsam ore blando, ac orans accipit. Araldus ait, eum S. Andrea instar cruci alligatum, nudum Soli, ac muscis expositum. Deinde sub costis securi saucio additi alij duo ictus. Cadaver ex littore in mare deturbatum, tertio die in eodem littore iterum repertum est splendens miro lumine, ac vulneribus sanguine recenti manantibus. Aiunt oculati testes idem cadaver in scopulo per dies plures sedere visum, aquis in fornacis ferè modum

supra curuatis. unde illi admirabilitas, & apud Mahometanos etiam veneratio haud vulgaris; Rege quoque, magnitudine animi eius auditâ, dicente: *Quid simile nostri Caziquij?* Carnificum alij pustulis scdè exesi, & sacro igne ardentibus, vlulantibusque, alij aliter periére. Is qui sacrum eius calicem indignè tractauit, corpore miserè tumido extinctus est. Addunt etiam hos dum interirent, Alphonsi nomen implorare auditos.

IOANNES MESEGVER. COADIUT.

Hic nocte intempesta sanus licet, interno tamen quodam instinctu Maioricæ ad Superiorem adiit, & poenitentia ac Eucharistia Sacramentis ad mortem sibi iam iam imminentem communiri enixè petijt. Illis perceptis ad cubiculum redijt, ubi Medico nullum isthic, nisi phantasiæ, morbum esse dicente, hodiè requieuit in pace.

6. Ian. 1580.
Hispanus.
Maioricæ.

Mors.

IOANNES DIAZ COADIUT.

IN Philippinis Insulis. Dulachium missus, frigore, fame, naufragio squalidus, hodiè interijt. Tres tempestati superstitibus, aiunt illum cum alijs, 6. dies calamitosè iactatum, tertio post naufragium die illis ærumnis inter-

Hispanus.
6. Ian. 1611.

Fortitudo.

ternectum, cum socios ad preces atque ad fortissimam extremam famis, frigoris, & mortis iam incubantis tolerantiam fuisset flagranter hortatus, & vnum breui post extinctum, ab

Idolis per Baptismum Christo lucrifecisset. Silentio, laborandi, & cum Christo semper aliquid patiendi desiderio fuit eximius.

Zelus fidei.

VII. DIE IANVARII.

I O A N N E S
C A R R E R A.Hispanus
7. Ian.

Ang. custor.

Mant.

HOc die, quo anno incertum, sit memoria eius mortis, qui Angelo suo custodi familiarissimus anno 1553. Burgis dubia sua & consilia omnia cum illo conferebat, & respondentem ad interrogata habebat in promptu, ab eodem ad orandum quotidie excitatus. Cum aliquando somno victus non statim surrexisset, Angeli consuetudine per dies aliquot veluti absentis caruit; sed multis ieiunijs ac precibus tandem ut rediret obtinuit, qui antelucani excitatoris apud Ioannem, & consultoris, ac Magistri vices iterum obiit, absentiae suae diuturnae causam, illam in surgendo negligentiam fuisse testatus.

P. P E T R V S
M A S C A R E N I A.Iustanus
in Regno
Manadæ
7. Ian. 1583.Fides propa-
gata.

HVnc hoc die veneno ab Ethnicis propinato internectum affirmat Index eorum, qui in Christi odium & vita sublari sunt. Salseranos pagos sexaginta sex primus excoluit. Apud Ternatenses templum condidit: apud Selebes Moluco vicinos, Sionium & Manadium Regulos, Regem item Sangium, Reginam, Proceres plures quâ ibi, quâ alibi, Christi vexillo subiecit. Ad necem quæsitus à barbaris Euangelio infensus, per octo dies in

silva latuit, herbisque victitavit. Aliàs ab iisdem indagine cinctus, mirè tamen per montem se ac prærupta deuoluens euasit. Aiunt illum, cum haud indiligenter quæreretur, ab ijs repertum, & visum: sed illi feram esse rati, non hominem quem indagabant, eum innoxium omisere, nec deest qui illos fugisse affirmet. Fœminam ab alui profluuiio, acerrimisque doloribus, adeoque à vitæ discrimine liberauit confestim ac Euangelium ritè super eam recitavit, oratione adiectâ. Virum biennio paralyticum, lectoque affixum eodem Euangelij ac orationis alexipharmaco perfanauit. Illud verò sibi longè renerrimo fuisse solatio affirmavit, quòd cum è monte subiectum pagum non sine commiseratione (quippe à Dei veri cultu alienum) aspiceret, repenti pueri vocem è valle sese efferentem audierit, dicentis: *In nomine Patris, & Filij. & Spiritus Sancti.* quâ voce ad agendum & patiendum summa omnia maxime exarsit, in loco illo horroris laudem SS. TRINITATIS perfici dulcissime gratulatus.

Oratio.

SS. Trinitas.

A M B R O S I V S F E R -
N A N D E Z C O A D.

E milite ac mercatore Societatis religiosus factus in Sinis, demissione ac pietate omnibus charus fuit. Nunquam verbo minus amabili aut perturbato vllum alloqui est auditus.

B 3

Illis

Iustanus
obiit in car-
cere Omuræ
7. Ian. 1610.
ætat. 99.

Pampertal.

Illis utebatur quæ alij suo vsu attriuerant: vnde per ipsos triginta annos nunquam nouum quicquam quo indueretur admisit; vino quoque ac bellarijs nunquam vsus, nisi id facere iuberetur. Hunc inter labores Evangelicos in Iaponia martyrium sitientem, & expectantem in carcere Iaponico per annum & 21. dies tolerato, tandem frigore, fame, paralyfi, alijsque ærumnis consumptum mors hodie occupauit. P. Carolus Spinola ærumnarum socius ac laudator, de illius capillis decerptū quidpiam lipsanorthea suæ ad priuatam venerationem inclusit: & omnes qui vñ cum eo in carcere luculentæ in igne mortis gloriam opperiebantur, de socio in cælestem libertatem siccâ morte afferto læti, & collachrymantes, præeunte Religioso quopiam viro, *Laudate Dominum omnes gentes*, pro gratiarum actione cecinere.

P. IOANNES
FRANCISCI.

Belga Contracj 7. Ian.
1624. ætat.
77.

Res quotidie coronas Beatissimæ Virginis recitabat. 1. pro defun-

VIII. DIE IANVARII.

P. IOANNES
MANUEL.

Hispanus
Granata,
8. Ian. 1579.
ætatis 40.
806.15.

Magnam Illustrissimi sanguinis gloriam, & spes inde gliscentes, non sine admiratione suorum ac dolore, cum Societatis humilitate coniunxit, fuitque vir inter socios primæ notæ quoad eminentiam virtutis, doctrinæ, ac rectionis. A B. Borgia Nouitijs instruendis præfectus, ibi, & postea in gubernandis Collegijs, ma-

gis. 2. pro perseverantia in Societate. Aiebat enim, auditam sibi tyroni ad aures allapsam vocem huiusmodi: *Ioannes, si in Societate perseveraueris saluaberis. Sin tuâ culpâ ex ea dimissus fueris, damnaberis.* Quocirca in omnem ætatem enixè orabat Socios: Orate pro me, ne excidam vocatione. Peccata quotidianâ confessione eluebat; & ut gratias referret Christo hospiti post Sacrificium celebratum, tribus quotidie alijs piè intererat. De peccatis venialibus, quod quotidiana essent, anxius, sæpè sic suspirabat: Domine, impone mihi finem, qui finem nunquam impono! Si quid premeret, Domine, aiebat, da hîc patientiam, & postea indulgentiam. Celebrabat gratias beneficentiam Dei Matris, eius manu se aiebat vñdis ereptum, cum puer in eas decidisset. Omnem locum precibus idoneum inueniebat. Cubiculum in septem patientis Christi mysteria & stationes diuidebat, easque istic obibat. Vultus illi nunquam in diuersa mutatus, quicquid accideret. Litanias è varijs DEIPARÆ laudibus contextas quotidie recitabat. In morte; Orate, aiebat iterum, pro me, ne vocatione excidam.

titur.
Vocatio.

Conf. quotid.

Venialia
pecc.

luculatoria.

Passio Christi
Cubiculum.

B. V.

gno Eliæ zelo ardens, nihil de Angelicâ modestiâ, nihil de paternâ suauitate in se desiderari est passus. Torum illiamoris, & lucubrationum thema erat thesaurus in Christo crucifixo nobis absconditus. Fama erat, illum & absentia & cordium arcana introspexisse non semel. Cum extremum æger decumberet, dicentibus breui melius valiturum, disertè respondit: Nihil estote solliciti: per hæc natalis Domini festa sentiam aliquid leuamenti; sed breui post implebit desiderium

Crucif.

Mort.

derium meum DEVS. Ita euenit. Ad sextum vsque Ianuarij diem valitudine vsus est mitiore: tum decubuit, atque occubuit.

FRANCISCVS A VILLA REGALI COAD.

8 Ianuar.
Hispanus
Mexici 1699.
Iaculatoria.

Magno planè orandi & lachrymarum dono insignis. *Laudetur Dominus noster Iesus Christus*, perpetuum illi acroama erat. Schedis eandem sententiam inscribebat, quas Sanctorum quoque nominibus inscriptas & in capsula conditas circumferebat per Urbem, ac vinctis, & alijs donabat, ad IESV & Sanctorum venerationem. Grandis natu *Aue MARIA* simplicitate sancta dulcissimè modulabatur, triclinium perreptans ad pedum oscula; id quod moriens, vt ab alio, nomine suo, fieret impetravit. IESV nascentis cunas in stabulo inter mīras exultantis animi delicias celebrabat, saepe aliās quoque fixis in caelum oculis noctu in suprema ædium parre repertus, abstracto à sensibus non absimilis.

Oratio.

Charitas.
Patientia.

Alus hinc
opiscus.

Mortific.

Temperantia.

Tabæ ac odore horrido teterrimam Indi miserabilis eicatricem purgabar amanter, & S. Catharinæ Senensis atque Xauerij exemplo renouato penè quotidie lambebat. Etiam in festâ ætate sibi & otio infensus verrebat domum; se vibicibus exarabat; genibus flexis horas nocturnas plures ducebat; manibus & facie lorâ nec abstersâ, ad frigus prodibat, vt se cruciaret. In cubiculo, non mensam, non sedem, non scabellum habens, libellum pium lecturus Bibliothecam adibat. Vestes illi tam viles, vt meliores querendæ fuerint in quibus tumularetur, nec vlla vestis totâ in domo illius veste vilior est reperta. Fuit extraneorum quispiam qui decerptam

vnâ cum alijs de illius veste particulam, religioni sibi duxerit secum gestare, nisi prius conscientia expiata; impium aliàs & sacrilegum se fore arbitratum.

P. IOSEPHVS SCAMACCA.

Hodie innocentiam nullo vnquam (vt opinio est) lethali peccato temeratam securo iam in loco per mortem collocauit. Conciones illius non vanæ, sed sanctæ solidæ; quas dum haberet, visus est aliàs insidentem vertici columbam gestare, aliàs lucis radio illustrari. Dæmonem ab eius cubiculo Beatissima Virgo prohibuit, quam ille impigrè & religiosè colebat. Quendam de Societate vno mense post illius obitum vidit è Purgatorio gloriosum abire in cælum. Inter suauissimos lætitiæ ac diuini amoris actus diem clausit. Vir magnâ virtute præstans, nec sine ijs, quæ admirabilitatem habent; de quibus in eius vita, ad annum 1627.

Siculus.
Panormi.
8. Ian. 1627.
Innocentia.

Concionator.

E. V.

Purgator.

P. IOANNES VAELS.

Hoc die moriens, filioli, aiebat, diligite alterutrum. Sacramento Confessionis conscientiam quotidie expiabat, semper intentiori animi curâ in id intentus, vt proficeret. Sub vitæ finem non prius ad somnum ibat quàm à Superiore benedictionem acciperet. Superiores vt Angelos venerabarur, benedictione pro mortis quoque articulo petita obedientiæ Sanctæ nutu. Illius effata sunt ista: *Nunc incipimus. Posthac melius.* Ad S. Iosephi cultum præcipuum se voti Sacramento obstrinxit. Sabbathinum

Belga Dun-
kerckæ. 91
Ian. 1628
ætat. 61.

Charitas.
Conf. quotidiana.

Obedientia.

S. Ioseph.

DEI.

B. V.

DEIPARÆ amoris ieiunium ita perse-
ueranter tenuit, ut nec per iter, si in
Collegio quopiam hospes esset, ne-
que villo laboriosorum itinerum ob-
tentu illud laxare voluerit. Si qua in
re monebatur, erat mirè facilis ad au-
diendum & obsequendum; quæ virtus
in omni ætate ut laudem ita studium
eximium commereretur.

Humilitas,

bat è collo, ad extimulandam assi-
duam pietatem. hanc ille sæpè in mor-
bo artè complexus, in eius amplexu
mori optabat, & non sine illa etiam
sepeliri.

P. IACOBVS
BAUNACH.

P. PETRVS
GROSSIUS.

Italus in
Corsica.
8 Ian. 1653.
ætat. 36.
Soc. 19.
B. V.
Anima
purgat.

Mortif.

Oratio.

Facultas.

Societas.

B. V.

DEIPARAM Virginem tenero Ma-
tris nomine honorabat, colebat-
que ut filius perpetuam virginitate at-
que innocentiam ab omni mortalis pec-
cati noxâ, ut constans de illo fama est.
Ut animabus quæ in flammis purgan-
tibus detinentur, & quas ille *sorores*
suas appellabat, opitularetur, plurima
eis donabat officia pietatis; eademque
de causa se acriter flagellis accipiebat
quotidie, ac cilicio vexabat; adiecto
gemino quothebdomadis ieiunio pane
ac frigida circumscripto, quamdiu
per Superiores id ei licuit. Ut sensim
se ad orandi assiduitatem scire atque
constanter exerceret, impensè stude-
bat; iamque ad ducentos pietatis vi-
næ actus peruenerat, quos quotidie
religiosè exercebat: cuius rei egregium
paradigma superiori aliquando exhi-
buit in scheda descriptum. Intra vnus
anni spacium ferè sexies illi eueniebat,
ut contentione nimiam diuinis operan-
tem vires deficerent, & nec verba ef-
ferre, neque stare sine adminiculo
posset, illis persimilis, qui diuina pa-
riuntur à mente abrepti. Cum ex
Indico itinere in Italiam redire coge-
retur, nobilem operam posuit in Cor-
sicæ missionibus; ut amissam deside-
rati apud Indos martyrij spem illis la-
boribus solaretur. Ligneam DEIPARÆ
cum Christo icunculam semper gesta-

Multa huic iam inde ab adoles-
centia inerat suauitas, & rerum
spiritualium tum peritia, tum de ijs
loquendi cupiditas; adeo ut cum Phi-
losophiæ daret operam, celebri apud
æquales elogio *Spiritualis Magistri* cog-
namentum tulerit. In senio ad otium
benè collocandum, DEIPARÆ rosa-
rium ter quotidie, ut minimum, reci-
tabat. Cuius honori nobile post se
monumentum reliquit, ædem DEI-
PARÆ, Lauretanæ illi (quantum ars
imitatrix assequi potuit) longè simili-
mam, quam ille in Collegij pago Cif-
feldorp à fundamentis extruxit, plus
quàm mille imperialibus eam in rem
corrogatis atque impensis. Mitis illi
patientia, etiam in senio: unde facile
cedebat; ne quid scintillæ non amicæ
excitaretur, si suam sententiam tueret-
ur. Fuit Confessarius duorum Prin-
cipum tam religiosus, tam prudens ut
aulis ille plurimum profuerit, aulæ illi
nihil nocuerint.

Germanus
Moguntiz.
8 Ian. 1655.
ætat. 78.
Soc. 52.

B. V.

Damus
Laurentina.

Lingua.
Charitas.

P. GUILLELMVS
THOMAS.

Quicquid labore ac industriâ po-
terat ad animarum salutem, to-
tis viribus procurandam, inquirebat,
nec omittebat. Armoricam linguam
didicit ætate iam prouectâ, ut pluri-
bus prodesset, eodemque idiomate
catechesin sacram composuit, ac typis
vulgauit, & vndequaque dispersit,
ad

Gallus Co-
risopiti.
8 Ian. 1657.
ætat. 77.
Soc. 50.
Zelus ani-
marum.

ad missiones impigritate mirā promp-
tus, ac laborum patiens quos dili-
gentis operarij munus in Societate
affatim subministrat. Extrema vitæ
canendis Deo laudibus, & Psalmis
recitandis pretiosè occupavit. Non

defuisse virum probum aiunt literè, de
illo ex Gallia Romam datæ ad Præ-
positum Generalem, qui eum post
obitum à se visum assereret in veste
splendidâ cælum ascendere.

IX. DIE IANVARII.

P. IOANNES
RUIZ.

Hispanus
Madrizi.
9. Ian. 1556.
ætat 32.
Humilitas.
Charitas.

Nobilem adolescentem ab alio
alapâ percussum, & dedecus
vindictâ eluere meditantem fle-
xis humi genibus, fuisque vbertim
lachrymis per Christi alapâ percussi
reuerentiam, & modestiam verbis
appositis rogavit ut parceret, permo-
uitque adeo ut & ille se in genua pro-
iecerit, iniuriæ memoriam omnem se
abijcere ingenuè amanterque testa-
tus: quippe hoc se Christi exemplo,
& charo suo Magistro (nam eius au-
ditor erat in Scholis) dare. Oblatum
sibi munus, quo vires per iter Murcia
Madrizum resciceret, ut acciperet, ne-
cessitas fecit, ne dantem offenderet;
ne attingeret, effecit sui victoria. In-
tegrum ergò Madritum attulit, Su-
periori dedit, dixitque se, ut illud veniā
non petirā per iter admitteret, necessi-
tate adactum; nullam tamen fuisse
necessitatem ut acceptum liberet. Is
qui septem annis illius intimā familia-
ritate utebatur, aiebat, videri sibi Io-
annem in Adamo, ut dicimus, non
peccasse. Castitatis tuendæ duo illi
Summa præsidia, summus DEIPARÆ
cultus, & summū corporis sui odium.
Disciplina, cilicia, inedia, lapides in
lectulum coniecti, somnus brevis,
prolixa oratio illi semper in vsu. Re-
ctori lapides illos ecquid sibi vellent,
petenti respondit: Plus animum suum

inde commodi quàm carnem incom-
modi accipere. Moriens DEIPARÆ *B. V.*
paruulum complexæ imaginem, eo *Mors.*
ipso die à Duce quodam Collegio do-
natam tenero amplexu tenebat, amā-
rissimeque adstringens, oculis, oscu-
lis, manibus versans, arridens, pedes
paruuli suauis veneratus, incompara-
bili dulcissimæ lætitiæ suauitate abiit
è consortio mortalium, communi
famæ testificatione semper innocens
vitæ, scelerisque purus. Vnum eorum
lapidum, quibus in lectulo collocatis
indormiebat, & mediam cilicij par-
tem Dux Methymnæ, reuerentiæ ac
suar erga Ioannis virtutem obseruan-
tiæ causâ, petijt, & impetrauit.

P. IOANNES EMA-
NUEL LEON.

Pauperes.

B. V.

Mortif.

Lectus.

Magni fiebat à B. Francisco Bor-
gia, ob exquisitam humilitatem
nobilitati magnæ coniunctam. Voto
concepto spondit se in Societate
Coadiutorem, non Sacerdotem velle
degere in humilitate profundâ. Sed
iussus est sacris initiari, & Domicilijs
gubernandis præfectus. Præter multa
alia, quæ mirè cognouit antequam
euenirent, etiam quadriennem paruu-
lum Societati nomen daturum ex vero
prædixit. Puellis in sacro Cœnobio
constantiam non tenentibus, magnas
æumnas minatus est. Earum vna nec
ad matrimonium ad quod aspirabat,

9. Ian.
Hispanus.
Grana-
ta. 1579.
Humilitas.

Prædicationi.

C peruenit

peruenit, & vlceribus ac morbo pediculari contabuit, alia matrimonij peracta se infelici laqueo voluit alligare, ac tandem vnâ cum prole paruula morbo eodem, quo prima illa consumpta, interiit.

Mors.

Tertia in partu vnâ cum foetu quem enitebatur tristem animam exhalauit. Mortis suæ tempus prædixit. In morbo incredibili Dei videndi desiderio tenebatur, & quicquid diceret erat: *Calum, Calum, Calum.*

P. BALTHASAR GAGUS.

Lusitanus
Goz 9 Ian.
1583. ætat.
71. Soc. 356
Fideli;

A Sancto Xauiro, & Bungenfi Rege impensè honoratus, post generosos labores breui istj duo milia Christianorum numerauit; libro quoque contra Bonzios edito, quem Rex ipse suâ manu descripsit. Templâ ibi, & alia pietatis domicilia excitauit; multifariam vexatus, nuditate, contumelijs, mortis minis, Euangelium felicissimè propagauit, signis quoque secutis ad fidei firmitatem.

P. HIERONYMVS TORRENSIS.

Hispanus
Monachi.
9. Ian. 1611.
Sensuum mor-
bosia.

Silentium.

Vir, qui non annis modò, sed etiam virtute ostendebat mores prisce illius ætatis, & S. P. Ignatium se nouisse. Oculis, ac linguâ modestissimus, nil de externis loquebatur; oculos in vultum ferè nullius coniciebat. E multis quæ merebatur hoc vnum ajunt de illo fuisse verissimum illi datum elogium: *Nunquam in silentij legem, vel verbulo peccabat. Nunquam quidpiam aut facere visus quod Societas prohiberet, aut omittere quod iuberet.*

P. FRANCISCVS DE VBIERNA.

Beatissimæ Virgini, seueræ paupertati, Crucifixo Christo insigniter fuit addictus. Quindecim annos vitæ à Deo per Beatissimam Virginem pro auctario impetrauit. Cum enim Compluti Theologiæ cursum percurreret, ad extrema adductus dolenter tulit, serapi ante labores, dum videret in se tantas à Societate factas esse impensas; & ad B. V. imaginem conuersus, vitam petijt saluti plurium impendendam. Respondisse fertur ex imagine Diuina Mater, preces illius exauditas esse, votoque potiturum. Persanatus per totos illos 15. annos velut à Bma. Virgine de sepulchro eductus, quantis potuit laboribus animarum saluti se impendit: domi verò in cubiculo non nisi coram Crucifixo inuenebatur supplex de genibus precibusque intentus. Paupertas illi vndequeque religiosissima. A morte nihil in eius cubiculo inuentum est, nisi tres è simplici charta imagines, testes illius pietatis & paupertatis.

Hispanus
Alnionaci-
dij 9. Ian.
1623.
B. V.

Zelus animi.

Oratio.

P. MATTHIAS RORIVE.

Hoc die Mussiponti benè manè vnâ cum alijs, quartâ à media nocte horâ surrexit sanus; ad Confessarium aduolauit; & simul Confessarius illum absoluedi, simul P. Matthias viuendi finem fecit; præclarum confessionis ita semper, atque si postrema esset, accurandæ documentum.

Gallus
Mussipont.
9. Ian. 1636.
Confessio.

Mors.

X. DIE

X. DIE IANVARII.

P. PAVLVS DE
VALLE.Lufitanus
Punicali.
10. Ian. 1552.
Societatis
initia.

Fides.

NVllis verbis explicare se posse aiebat quantâ fuisset voluptate perfusus, cum Cocini amplexum à S. Xaverio accepisset. S. Xaverius vicissim illum *virum egregia virtute* vocat. In ora Piscaria, cum ad Bagadas pro concione vernaculo sermone diceret fidei ac morum normam tradens, repente ab irruente barbarorum manu occupatus; probris, vinculis, cippo per mensem integrum oneratus; inediâ deinde torque, post libertatem adeptam, post maritimum discrimen (quod periculoso natatu euasit) incommodis vexatus est, ut ærumnæ tam variæ morbum illi, mortemque attulerint.

P. LVDOVICVS
GUSMANIUS.Hispanus
Madriti.
10. Ian. 1605.
Mort.
Sanct.Charitas.
Patientia.

S. Paulo primo Eremitæ impensè addictus fuit: cuius die se decessurum ante quadriduum cuidam asseruatione magnâ prædixit. Calumniæ illi impactæ authores, ne pœnas darent apud homines intercessit; sed breui à Deo punitos nemo non agnouit. Is, qui Societate postulante, rem examinabat Nuncius Apostolicus, dixit sibi ab eo, quem ad id delegerat, Patris laudes mirificè prædicatas, utpote qui diceret se de illo talia comperisse, ut posset in Sanctorum numerum referri: paria enim à se de illo deprehensa ijs, quæ iussu Pontificis de aliorum vita inquirens audisset, ut Sanctorum Catalogo infererentur.

Quendam imperato prius silentio, de imminetibus turbamentis, & simul de modo consilij in ijs capiendi verus vates edocuit. Semel Bœtica, bis Toletanæ Provincialis fuit. paupertatis planè absolutæ, adeò ut ne vnâ quidem pictam imaginem è cubiculo in cubiculum migrans efferret. Orationi artificio tanto addictus, ut orandi occasionem ex ijs ipsis quæ occurrebant peritè acciperet: unde, quod ipse illi quocum arcana sua conferebat est factus, vix dies abibat, quo non 12. horas orationi dedisset, omnia sua consilia primò cum Deo tractans. Pro Francisca de Leon 27. Aprilis anno 1589. mortua, oranti, illa cælesti pulchritudine decora se stitit, & ab eo tempore P. Ludouicus diuinæ misericordiæ thesauros largius in se effusos aduertit.

Prædicta.

Oratio.

Oratio pro
mortuis.P. FRANCISCVS
FERNANDEZ.

Porti per 45. annos Minister, Procurator, vice-Rector sine querela. Tentatus studio seuerioris vitæ, in tyrocinio aliò à Societate abiturus, Beatam Virginem Lapensem peregrinus adiit, veluti consultricem. Ibi illi mens repente tranquillata est. & ille Conimbricam redux toto itinere virum præclaræ formæ ac Imperio dignæ comitem habuit, qui ad vrbis ingressum euauit. SS. Eucharistiam populo cum lachrymis distribuebat. Beatissimam Virginem quoties per gradus ascenderet vel descenderet, salutabat. A mula cum aliquando raptaretur, dispersa iam omni supellectile, inuocata Bma. Virgine repente & mulam

Lufitanus.
Porti, 10.
Ian. 1615.
ætat. 80.
Soc. 50.
B. V.
Vocatio.

Euchar.

B. V.

Oratio.

laminat, & quæ amiserat, licet in tenebris recepit. Ad leges accuratè seruandas mirificè diligens, licet præesset, ac aliqua sibi eo licere putare posset.

P. IOANNES
DECKERIUS.

Belga Græ-
cij, 10. Jan.
1619.
Cassa mode-
ria.

Virginitatem, quæ illi perpetua fuit, usque ad vitæ metas, emendatissimâ & manus potissimum ac oculos verecundè componente modestiâ sanctè ubique ornabat. Compertum est Neapoli, ubi tyrocinio ac ac Theologiæ operam dedit, quò se Ioannes in lachrymas, quibus affluebat, laxaret vberius, cubiculum illi datum in quo sine socio degeret. Mortis quadam præensione cum vltimum sacrificasset, illud vltimum fuisse Sacrum dixit, & verò fuit. Nam deinceps illi per ea quæ pariebatur valetudinis incommoda sacrificare non licuit. Opus ingens magno quadraginta annorum studio elaboratum & luce dignum, cum tenebris damnari videret à quibusdam, dixit se id æquo animo ferre; neque turbandum si à Superioribus in ignem torum illud opus conijcere iuberetur. Duo Belgæ ingenuè facti sunt, se ab illo paulò antequam mortem oppeteret accitos monitosque vt Græcij porro studere pergerent. Cum verò illi patriæ defi-

Oratio.

Mors.

Patientia.

Vaticinatio.

derium præ se ferrent, eorum alteri dixit, extra patriam moriturum; alterum verò è patria exulem in Germaniam rediturum, id quod euentus in vitroque firmavit. Morientis hæc suprema erant suspiria. Veni Domine Iesu, veni, venio. P. Iacobum Tyrium tunc adolescentem, fufis pro eo precibus, non sine singulari diuinæ prouidentiae ductu, Societati lucratus videtur. A cœnula feriæ quintæ in Cœna Domini usque ad prandium diei Paschatis ieiunus vixit, absconditus cum Christo Crucifixo in Deo.

Mors.

Vocatio.

Mortis.

Passio Christi

P. FRANCISCVS
DA COSTA.

Magno animo, ingenio, doctrinaque, sed virtute maiore, inter paucos insignis, siue Romæ in Lusitaniam doceret, siue Eboræ præesset. Quinto ante obitum anno ex Italico itinere Massiliam cum diuertisset, in Sancto illo S. Mariæ Magdalene ergastulo, post longas & multis cum lachrymis fufas preces socio dixit, se non nisi quinque annis victurum. Prædictionis veritas è morte post quinque annos inter admiranda, & inflammata cum Deo colloquia obita, manifestò apparuit, S. Mariam Magdalenam mortis tam piæ vt olim nuncia, vt credimus, ita etiam postea adiutrice.

Lusitanus
Conimbrice
10. Jan. 1614.
ætat 48.
Societas 27.

Mors.
S. Mariæ
Magdalene.

Oratio.

XI. DIE IANVARII.

P. FRANCISCVS
PINTUS.

Indus occi-
sus in Bra-
lia 11. Jan.
1608.

Agræ in Tertia à bono IESV dictâ insula natus, in Societate spiritualis Coadiutor, & Brasiliæ per annos triginta magister A-

postolicus, atque orandi vt audis, ita sciens fuit. Eum anno 1582. in Bahyensi Collegio ægrum, & iam de spe vitæ depositum P. Iosephus Anchieta Prouincialis allocutus, iussit se ad magnos pro Deo labores parare: nec enim leuem manuum lotionem præcessuram prius quam æternæ ac cele-

Fides.

Eucharistia.

sti mensæ acumberet. Confestim ergo vestes illi porrigi præcepit, ac dixit: *Surge, age: atque ad Sanctissimum Sacramentum te confer, gratias Deo pro sospitate hac redditurus.* Surrexit obedienter Franciscus repentinò sanus: templum adiit; gratias egit. Postmodum ad barbaros Tapoias missus, per famem, sitim, frigora, per aperta securibus ardua & impedita itinera ad Ibiapanos unà cum P. Aloysio Frigheria penetrauit. Sed cum obstinatè peruicaces illas ceruices Christi iugo per nullas artes posset subigere, ac illi æterni Euangelij præcepta inuiti audirent: hoc die (vt habet Index MM) ab irruentium globo repetitis ictibus veste ligneo cit interemptus maxillis contractis, excussis oculis, cranio comminuto, in desertis Ibiapanæ montibus, eo ipso tempore quo operam dabathoris diuini Officij recitandis. Socio ad necem quæsito, nec reperto, scuitia omnis in sacram supellectilem furenter effusa. Corpus, barbaris quoque deinde venerationi fuit, quodd dicerent, se beneficentiâ illius pluuiam è cælo insipientes agros eli-

Oratio.

cere. Huius nempe mortis gloriam ei P. Iosephus Anchieta prædixerat sub symbolo manuum ante cæleste conuiuium lauandarum.

P. FRANCISCVS
ALBERTVS.

Literaturæ, ac virtutis exactæ Lvir, & Orientalium linguarum ap-primè peritus, eaque propter de plurimis præclarè meritis. Smyrna peste afflicta illius charitatem luculenter experta suspexit. Eadem nauitas in Naxo insula eluxit: vbi cum epidemico malo afflatæ fœminæ opem ferre Sacerdos Græcus horreret, ipse adiit morientem, eamque Sacramentis expiauit, morbo lethali mox inde correptus. Aiunt qui morienti adfuere, totum eius cubile (verba sunt epistolæ de illo conscriptæ) miro lumine per horam & ampliùs circumfulsisse; atque paulò post cum corpus terræ mandaretur, suauissimum perceptum fuisse odorem.

Gallus in Naxo insula incerto die. 1691.

Charitas.

Mors.

XII. DIE IANVARII.

P. ANTONIVS
MADRIDIVS.

17. Ian. Hispanus Compluti. 1563.

Vocatio.

Latitudo spiritus.

Mortuus.

A Pastoricia vita ad Scholas transgressus, & Salamanticæ Theologiæ Doctor, in Societate postea cum vestem primam indueret mirabili gaudio delibutus, errorem correxit, quo putabat se non nisi mortuissimam vitam in Societate ducturum. Nunc verò aiebat se proximas cælestibus delicias experiri, qui ferè hæcenus in inferno vixisset. Asthma quo laborabat, vocabat suum op-

timum monitorem. In concione ardens & potens, prius in se sauius desauiebat, quàm in suggestum prodibat. Verum illi postea non nisi 15. ictus permitti à Beato Borgia, dicente; reliquum obedientiæ daret. Fertur, quodam die Compluti, plurimas flagitiosæ frontis feminas concioni Antonij adfuisse, atque unà omnes ab obscenitate suâ respuisse, in tuto mox portu castimonie collocatas. Dono lachrymarum minicè felix, in se excitando ac perurgendo flagrans, dicebat sibi: *Morere tibi: perpetua Dei laus vita tua sit: Orationis tempore sic utere, quasi*

Concionator. Mortis.

Oratio.

C 3

cælesti.

Iaculatoria.
Cor.

Mort.

B. V.

caelesti pane ad animi nutrimentum. IESV, custodi cor meum in timore & amore ante oculos tuos, qui me undique conspiciunt. Vocabatur carbo ignitus, accendens domesticos & externos igne amoris DEI. Compluti i. Ianuarij ita dixit, vt non Madridij, sed Angeli ea fuisse concio diceretur. Mox ager, sub mortem Sacrosanctam Trinitatem flagrantè allocutus: *Valete Patres*, inquit, *ego eo*. Ad Crucifixum post plura: *Habes ait, ubi diuitias bonitatis tue ostendas. Tu Agnus DEI qui tollis peccata Mundi, & huius scelerati peccata tolle*. Mox Mariæ Matrigratia, vt in hora mortis susciperetur, se commendans, viuere desijt.

P. PETRVS
AZEVEDIUS.

Hispanus
Madridi.
12. Ian. 1573.
Mortific.
Carnu, &
sanguine.

Humilitat.

Vir cum alijs Virtutibus clarus, tum sui subigendi studiosus. Toletodiu abfuerat, neque tamen suos interuifere voluit, illac postea iter habens Madridum; vt quibus iam pridem non viueret. Impetrauit Socium, à quo de culpis, quas fortè aduerteret, corripere-
retur; vtque ille haberet quod diceret, earum ille catalogum adnotabat & dilectum illum amicum illas legentem fixis humi supplici gestu, aperto capite, genibus, cum significatione voluptatis audiebat.

P. PETRVS
MANRIQUE.

Hispanus
Compluti.
12. Ian. 1577.
Vocatio.

Hic opulentam domum spesque ingentes & Sacerdotij luculenti lauitiâ cur Societati post haberet, præclaro commentario testatum fecit, & multis ad religiosam vitam eo maiori exemplo fuit, quo è maiore gigante factus est vnus de minima Societate Ie-

sv, quæ res multos ad lachrymas, nonnullos ad imitationem quoque permonit. Vita illius in Societate ferè illustris ad mortem apparatio fuit. Sub Crucifixi Christi effigie affixit hæc verba in cubiculo: *Sepelire, cum sis mortuus: fœtebis insepultus*. Hanc in curam prouidentè omnia referebat, vt morienti prodesse, quæ ageret. Hunc in finem libellum extremo tempore destinatum, delectis Psalmorum & SS. Patrum sententiis impleuit, legendis tunc à quopiam ad id iam destinato. Prædixit sanus, se ad finem sequentis septimanæ migraturum è vita. Et migravit suauitate, ac pietate tantâ, vt Dominico Fernandez Coadiutori, moriendi desiderium iniecerit; petenti quæ vt sequi posset, id se à Deo impetraturum receperit; id quod & impetrauit vt 8. May dicam in Dominico.

Crucif.

Mort.

P. IACOBVS
LEVANTUS.

Hic à Societate olim defecerat, sed reditu impetrato, damnum instantiæ mirabili ardore, ac vocationis æstimatione, fufis perpè vberimis lachrymis pensauit, magnum Domini & foris exemplum. In Pattenfi Missionè, cum de Philippi Regis obitu concionaretur, vates mortis suæ factus prædixit. Quis scit vtum ad decimum quintum diem (de meipso primum loquar) sit peruenturus? Tertio decimo die febri accensus, impensè desiderabat nostros audire loquentes, ideoque rogabat enixè socium, vt loqueretur, incredibile enim est, inquebat, quantum solatij capio ex nostro colloquio: videor enim mihi cum Angelis colloqui. Sic ille à casu suo fortior ad magnam virtutis præstantiam assurrexit.

Siculus in
Missionè
Pattenfi. 12.
Ian. 1598.
vel 99.
Vocatio.
Tentatio.

Mort.

P. IOAN.

P. IOANNES
GERARDINUS.

Belga Pul-
toriz. 12.
Ian 1606.
Obed.
Mors.

Vocatio.

B. V.

Hic moriens aiebat, cum qui lætus
mori vellet, illam sibi lætitiā vt
obedientiæ alacritate pararet. Ani-
mam suam ad felicem breui exitum è
parietinis corporis mirā plenus fidu-
ciā hortabatur. Promissum Religiosis
regnum Cælorum, qui nempe Patrem,
Matrem &c. reliquerit, syngrapham
suam vocabat; illam verò Christi af-
firmationem, *Amen, Amen*, dicebat
esse duo sigilla. Quocirca negabat se
inuitum mori, vtpote syngrapha ge-
mino illo sigillo munitā pro Cælo lu-
culenter instructum. Inter suprema,
quæ dixit, fuere hæc. O MARIA! *certè*
tribularer nimium si nescirem tuum patro-
cinium. Quæso pia Mater, clemens Patro-
na, dulcis Virgo in hora mortis tuo presidio
fulciar, tuo munimine protegar. Tū quasi
Terebinthus extende ramos, & me lassum
refocilla.

P. HIERONYMVS
RAMIREZ.

Hispanus
in Mexico
in mission.
12. Ian. 1611.
ætat. 63.
Soc. 43.
Mortif.
Vocatio.

Colloquia.

Ante initam Societatem, non
vnam, eamque nobilem de se
victoriam retulit, cum pauperibus ad
cœnobiorum fores aliquando vefci, &
vlterosum mendici pedem osculari
conspexit. Repentè vir specie vene-
randā illi apparuit, & diserte dixit,
Dei voluntatem esse vt se Societati
Iesu adiungeret. Vt de Diuinis rebus
colloqui posset ardentius, collegerat
dicta & facta insignia Sæctorum, quæ

narrabat. Ante alios vnâ horâ semper
orabat manè, alterâ deinde cum alijs.
Per iter crucifixum è sinu educebar,
& suauissimè illi loquebatur. In Me-
xico Tepegnanos & Parras primus
adiit, eoquæ lucem Euangelij primus
inuexit, perpeffus plurima, & semper
animabus intentus. Adolescentem
quendam in conclaui repentè adiit, &
monuit, ne cogitationibus quibus
impetebatur locum daret, ac in ijs af-
pellendis esset magis experrectus &
celer. Collegio Conuictorum cum
præfesset, sæpe arcana cordium adole-
scentum ei aperiebat Deus. Vnde ve-
niam exeundi aliquando petentibus,
eam negans dicebat quid acturi exire
vellent, adeoque illos ad confessionem
hortabatur. Quare illi ab eo ad con-
fessarij pedes abibant. Et si quis non
satis benè conscius sibi esset, cauebat
ne in oculos illius incurreret, quippe
cui corda iuuenum manifesta esse cre-
debant passim. In missionibus pluri-
mos ad fidem Christi adiunxit.

Oratio.

Fides.

Castia.

P. CORNELIVS
MURGIA.

Silentij, cubiculi, studiorum, ac ani-
marum Deo quærendarum enixe
amans, internos Dei loquentis instin-
ctus obedienter audiebat, præclarum
piæ semper modestiæ spectaculum.
Morituro adfuit Beatissima Virgo
Mater, & paruulum è sinu IESVM illi
ostendens, magno illum solatio im-
pleuit, vultum verò radijs lucis perfu-
dit. Hinc illi suauissimæ lachrymæ,
fortis dolorum patientia suspirijs piè
condita.

Sardus.

12. Ian. 1640.

B. V.

XIII. DIE

XIII. DIE IANVARII.

P. FRANCISCVS
ADORNVS.iurum irer, magnâ id genus heroum
morte ad immortales abscellit.13. Ian. Ita-
lus Genuæ.
1506 æt. 53.

Mors.

Castitas.

S. Caroli Cardin. Borromæi Confessarius, ab eodem in amore ac reuerentia vnicè habitus. Carolus Episcopus Nonariensis testis est, Franciscum suum obitum prædixisse, ac pro concione dixisse; visum sibi in gloria Carolum Borromæum iam mortuum, qui bene secum agi dixerit, adieceritque. Tu quoque breui accerseris. Id quod ita haud multo post expertus est, mirâ quadam pulchritudine post mortem afflatus. Procacem sceminam (quæ liberali eius formâ plecta, scelus ab eo blanditijs flagitare aggressa fuerat) castissimo ingenio eluit, quando turpificatâ sordibus, seu reuerentis è latrina petitis, facie foediores illius amores in horrorem nausæmque conuertit.

P. BARTHOLOMÆVS
IACOBI.Potofal.
13. Ian. 1589.Concio.
Colloquio.

Charitas.

Nestor quidam, & Xenophon Indicus videbatur duabus illis quas percallebat Linguis, tam elegantî suauitate loquens, vt ab Indis *Mizqui*, *Simi*, id est, *Lingua Mellea* diceretur. Nec minus vtiliter ac salubriter quàm suauiter fluebat illi oratio, magno fructu cum aliorum tum eius quæ domi nostræ est Sodalitatis: in qua cum non nisi 80. capita reperisset quando appulit, post quatuor mensium interuallum in eadem mille quingentis plures è vita discedens reliquit. Pestis inundans in populum sauebat. Hunc ille dum totomîsa ad-

P. CONSTANTINVS
PVLCHARELLVS.

Morbis suis non satur, corpus ieiunijs, oratione, communis disciplina perseverantiâ, lectuli loco terrâ nudâ, puluilli vice trunco afflavit. Ioannes Paulus Carcauellus in præfat. Poësis Pulcharelli, Constantinum, inquit, etiam infantem, cum tabes ignota conficeret, Mater Laurinis folijs tumulatum soli exposuit, quâ re illi salus reddita. Præclarum, sed brevis æui ingenium, quia quartam annorum decadem non nisi anno vnico supergressum.

Italus Nea-
poli. 13. Ian.
1610 æt. 41.
Mortif.P. IOANNES
DE OLIVA.

De hoc è Brasiliæ literis ita scripti in annuis 1657.

P. Ioannes de Oliua 4. vota professus, olim tyronum institutioni atque Collegiorum plurium rectioni præfectus, eo in officio ita rem gessit vt cum facili primis possit conferri. Incorrupta illi constitit semper Virginitas; illibata circa leges nostras, citra vllam violationem in eo vnquam visam religio, Comis erga omnes reuerentia, etiam cum præesset. Quo tempore, sicut se immunem esse à nullo reliquorû onere volebat, neque quicquam commoditatis, vel minimæ in cibo, potu, aut alijs, clam vel palàm admittebat; ita nihil patiebatur vel committi eorum quæ lex prohibet; vel eorum quæ

Bahyæ in
Brasilia 33.
Ian. 1652.
ætat. 80.
Soc. 60.

Regula.

Superior.
Moreific.

Colloquia
Spiritus.

quæ mandat, omitti, omni peratten-
tæ curæ ac exempli pondere in id in-
tentus; atque si quispiam sociorum
aliquid voluntariæ afflictationis, pa-
lâm susciperet, semper illius in ea co-
mes. De diuinis familiaris illi sermo
ac frequens, nec siccus à lachrymis;
maximè cum de Christo paruulo na-
citurus ad socios diceret pridie eius fe-

sti. Ab Hollandis per iter captus, & in
Belgium asportatus, Amsterodami in
carcerem, ac vincula constrictus est
post multas ærumnas nauigationis.
Biennio istic summa egestate exacto,
liber tandem Romam, inde in Lusita-
niam profectus, & suæ Brasiliæ resti-
tutus, istic maturum vitæ tam piæ ac
laboriosæ finem inuenit.

XIV. DIE IANVARII.

P. IOANNES DE LA
HAYE SERVIVS.P. MARTINVS
DE MELLO.14. Ian. Bel-
ga Duaci.
1614.

Fiducia.

Humilitas.
Pietas.

Sacrum.

Paupertas.

EXperrectæ semper, & quæstuosæ
in DEVM fiduciæ vir, etiam in re
domi valdè arctâ, magno Dua-
censis Collegij bono. Quidquid litte-
rarû dabat ad viros maioris nominis,
eas primò ad Patrem spiritualem ex-
pendendas afferebat. In suo conclau
pro stationibus obeundis imagines
hac & illac affixerat, quas obibat,
cum in templo id æquè crebrò ac vel-
let, non posset. Hunc Belgæ inter ma-
gis illustria Belgij lumina censuere.
Permagna illi semper, quantè demum-
cunque occupationes irruerent, ad
Sacrificium diuinum persanctè cele-
brandum apparatus, vita vbique at-
tenta, paupertatis tanta religio, vt ne
repertæ quidem vnius aciculæ v-
sumadmitteret, nisi magnâ reue-
rentiæ significatione rogatus Super-
ior auidisset.

Cvm Collegijs, vel Prouinciæ præ-
cesset pollebat suauitate nulli sus-
pectâ & arte obliuionis, quâ delebat,
quicquid vllus deliquisset, si tamen
emendasset. De Societate tam tenerè
loquebatur & audiebat, vt animi sen-
sum dissimulare non possent oculi, &
cadentes ab illis vbètim lachrymæ.
Fidelis erat & seuerus alienæ famæ
custos, ne quid maculæ ab vlla lingua
illo præsentè acciperet. Obedientia
erat illi norma examinis, ad hanc e-
nim expendebat quicquid torâ die di-
xisset aut egisset, an id obedienter sit
factum. Castitas illi tam nitida, vt
illum nunquam expiatione vllâ egui-
se affirmant. Paupertatem habuit re-
uerenter vt matrem, & velut illius ve-
rè filius haberi voluit. Per totos tri-
ginta annos eadem illi vestis, si tamen
eadem dici potest, cum cento fuerit è
frustulis, maiore paupertatis, quàm
vel sui commodi, vel alieni oris de hoc
aliquid fortè dicturi curâ.

Lusitanus;
Eboræ. 14.
Ian. 1617.
ætat. 70.
Soc. 15.
Superior.
Vocatio.

Obed.

Paupert.

D XV. DIE

XV. DIE IANVARII.

P. EGIDIUS GON-
ZALVS DAVILA.

15. Ian.
Hispanus.
Madrili.
1596.
In vtero.

Mort.

HVnc vtero gestans Mater aiebat
visam sibi videre se radios lucis
ex vtero vndeque circum
effundere. Fuit vir eruditionis recon-
ditæ, suavi ac modesto & sagaci in-
genio, siue Prouincias gubernarat,
siue pro Hispania Romæ Generali
Euerardo Assistens adesset, ab Hære-
ticis in Gallia captus, & grauer, ne-
que citra vitæ periculum saucius. Mo-
riens canebat Hispanicè, videam te,
bone IESV! oculi mei videant te! &
ego statim moriar.

ILDEPHONSVS LO-
PEZ COADIUTOR.

Hispanus.
Mexici 15.
Ian. 1597.
ætat. 62.

Mortif.

Obed.

Vicatio.

E Medico, in Societate factus est
Coadiutor. anno ætatis 50. postquā
opibus suis cœnobii virgin. condidit-
set, vnum item Nosocomium partim
suis, partim aliorum impensis corro-
gatis erexisset. Per annos 12. in Socie-
tate transegit, semper nudis asseribus
indormire, corpus variè vexare, sem-
per ad ea, quæ humilitatis & laboris
plurimum habent officia sese vltro
abijcere illi in delicijs fuit. In primo
tyrocinijs aditu alteram barbæ proli-
xioris partem ipse sibi vltro abstulit,
alterâ relictâ, vt ne ad seculum remit-
teretur. Hilaritate tantâ se difficilli-
mis quibusque laboribus dabat, obe-
dientiæ vbique oraculo DEI voluntati
obsecutus, vt diceret excepto Patre
Ignatio neminem in Societate vitam
lætatiorem duxisse, quàm ipse duceret,

malle verò se vitam, quàm obedi-
entiam dimittere.

IOANNES DE
CRUCE COADIUT.

Hispanus
Laureti. 15.
Ian 1599.

B. V.

Confess. gen.

E Milite anno 1559. Societati ad-
scriptus Florentiæ, vir simplex &
rectus, cui etiam simplicitati datum
quodd dissimulanter permitteretur ge-
neralem (quam horrebat) confessio-
nem tantisper differre, sed libenter il-
lam obiit, posteaquam visa DEIPARA
illum noctu in lecto, at vigilem, &
vultu & verbis increpuit, quodd pa-
rum obedienter ageret, auderetque
in Societate sui Filij esse, confessione
generali pro more necdum expiatus.
Opem DEIPARÆ inclamantem, &
omnia promittentem, species illa de-
seruit: & Ioannes ijs, qui ad illas cla-
mantis voces excitati accurrerent, rem
candidè ita vt erat exposuit Florentiæ
cùm emptoris munere fungeretur,
militi cuidam egeno carnes emere vo-
lenti pecuniam mutuam dederat: Re-
ctor simplicitatem hominis risit, quodd
putaret eam sibi à milite restituenda.
Quocirca ioco adiecit, vt à car-
nibus interea abstinere, dum pecu-
niam redderet miles quam acceperat.
Plures hebdomadæ, & fortè menses,
abierant, cùm Ioannes à carne absti-
nuit; id quod vbi Rector aduertit, rei
iam pridem oblitus, laudatâ hominis
obedientiâ, iussit illum carnes com-
edere. Et mirâ DEI rem ita disponentis
voluntate, miles eodem die restituit
pecuniam mutuâ pridem acceptam.

Simplis.

Obed.

P. LEON.

P. LEONARDVS
LESSIUS.Belga Lo-
uanij 15.
Ian. 1623.

Patientia.

Consilium.

Mand.
B. V.

Noct.

Mortif.

Morborum, & dolorum Semina-
rium illi fuit fœda contagio,
quæ per iter in diuersorio in lectulo
illum adorta, & se in pedes potissi-
mum exonerans, totâ illum vitâ exer-
cuit fortissimis persanctæ patientiæ
documentis. Pro capiendo consilio
cor eleuans, Deus qui corda &c. recita-
bat. Inter surgendum, de B. V. *Concede*
quæsumus &c. & Litanias Lauretanas
pro constantia in Societate quotidie.
Noctu verò surgens Litanias de Pas-
sione Domini, & Iubilum S. Bernardi.
Colicâ, stomachi doloribus, calculo,
herniâ duplici, dirè exercebatur; &
tamen ieiunio ac flagellis in se in cle-
mens fuit, insuper totis 30. annis non
nisi semel quotidie comedisse conten-
tus. *Amor meus crucifixus est*, erat epi-
graphe quam ipse cubiculo suo fixit.
Multa de illo eiusque imagine cir-
feruntur, quæ admirabilitate non ca-
rent, sed ea perconsere erit alterius
loci.

ANDREAS WILSO-
NIUS SCHOLAST.Anglus
Audomari.
17 Ian. 1634.
Pia deside-
ria.

Patientia.

Pvlcherrimo ad amandum DEVM
& fortia pro illo ferenda animo
præstans adolescens. Aiebat moriens,
laboraturum se pro DEO totis viribus
etiam per mille millones annorum,
si hoc DEO sic placeret. Carnem penè
totam locis quindecim ad ossa vsque
penetrans morbus, doloresque ab-
sumplerant; hiabat illa, & ossa multi-
fariam ostendebat, videbat illam
exuri & indies magis deficere consu-
miq; Andreas, & gaudio gestiens
has animæ veluti parietinas dissolui,

anhelabat ad eam, cui suauissimo de-
siderio imminebat, æternitatem, spei
desiderijque inter dolorum diritatem
plenissimus. Suprema eius inter mor-
tales vox fuit, magno & illius & au-
dientium sensu vibrata: *Auge, Deus,*
dolores; auge patientiam; fiat volun-
tas tua!

P. PETRVS
CRAVINA.

IN noua Hispania magnâ sanctimo-
niæ famâ excelluit, & animarum
zelo. Cùm Christianus miles contra
barbaros confligeret, vidit Capita-
neus Xuarez P. Petrum (qui tamen
procul aberat) seu eius speciem subla-
tâ in altum manu Crucifixi Christi
simulacrum tenere, alterâ verò fla-
gello armatâ se cadere. Et victoriâ à
P. Petro iam antea promissa stetit pe-
nes Christianos. Sed Petrus Xuare-
zium, qui hæc viderat, impensè ro-
gavit ne diceret quid vidisset. P. Fer-
dinandus de Santaren, in fidei odium
postea cæsus, aiebat Spiritum S. in eo
habitare. Atque à se luculenter visum
cæleste lumen in eius conclau, quod
certum esse aiebat non fuisse humanâ
ope accensum, aut ab igne nostro, ve-
rum è cælo. Multa de illo varij & mira
testati sunt quæ fecit, quæ prædixit,
de ijs ageretur in eius vita ad annum
1635.

Italus
Yamoritæ.
15. Ian. 1635.
ætat. 60.
Soc. 0.Oratio.
Mortific.

Cubiculum.

P. IACOBVS
BRENTVS.

Petrus verbo & exemplo Nouitio-
rum Magister. Creditur amissum
in sylua pileolum ope Angeli custodis
recepisse, cùm illum diligenter sed
nequicquam quæsitum, intactum à
pluuia, quæ cadebat, in præalto ar-
boris

Lithuanus
Vilnæ 15.
Ian. 1657.

Ang. custos.

D 2

boris

S. Thadæus.

Resp. hu-
mani.

Oratio.

Mors.

boris ramo pendentem inuenit. S. Thadæo Apostolo cum primis additus, ægri cuiusdam pueri parentibus dixit: si illum sanum vellent, Thadæum illum (nam hoc in baptismo nomen acceperat) vocare non erubescerent. Paruere illi Patris consilio, & puer conualuit. Sed illi inepto pudore ducti, illum Thadæum appellare desierunt: & simul ad puerum consistendum aduersa valetudo redijt. Nullius vnquam grauioris criminis sibi conscium fuisse ipse Patri arcanorum suorum conscio dixit, & virtus eius fidem facile inuenit. Nec iudicare vllum temerè, nec suspicari de vlllo, nec vlli quicquam ferè promittere volebat. Verum ipsum quod petebatur dabat vel agebat: vt promissionis vicē factis impleteret. Cum à Diuinis ad humana auocaretur à P. Ministro Collegij, ipse tunc Rector; O mi Pater; aiebat suspirans, quàm graue est auelli à DEO! nocte vltimā cum dæmone acriter luctatus, audirus est in conspectu dicere: Domine vim patior, responde pro me. Quàm execrabilis, quàm turpis, quàm mālus est diabolus. Et Patri cuidam venienti. Quantam, ait, ego habui luctam cum diabolo! voluit me adducere ad spiritum blasphemix; sed iam Dei gratiā superauit. Nouitios suos monuit: Quo magis sine vobis eritis, eò magis cum DEO eritis.

P. FRANCISCVS
AGNADVS.

Hispanus
Madr. 15.
lan. 164.
xiat. 82.
Soc. 65.

CORporis per varia instrumenta assistendi studio fuit aded additus, vt chirurgi Madritenses, & Complutenses non semel, nec pauca putridæ carnis frustra è conciso eius dorso profecuerint, ne interiret. Oratio illi proluxa, & efficax. Oceanix pro suo

Collegio pestis tempore oranti Crucifixum ei respondisse ferunt se Collegij custodem. Plures illi post mortem conspecti sunt; quos inter quidam, qui aiebat se cruciari, quod alio quam synceræ charitatis instinctu errores quorundam ad Superiores detulisset. Alius ignitis carbonibus magno cum sensu doloris inambulans, aiebat; id se pati, quod, (cum euitare id facile potuisset) sapius tamen domo prodierit quā necessitas postulabat. Alius iam se post purgatorium in cælo esse dixit, insitque illum DEIPARÆ nomine de cōragiosā hactenus tyronum Domo esse securum, eò quòd Dei Mater dicat, se illam Domum in suam tuitionem & fidem recepisse. Et mox cessauit morbus. Effigiem DEIPARÆ in lamina ærea de collo gestabat assidue, cum ea Virginitatis suæ custode, ac rerum agendarum consultrice dulcissimè collocutus. Visæ sunt inquietæ viperæ ac serpentes volui ad pedes Agnadi nocte intempestā coram B. Virginis de Bono Consilio dictæ imagine orantis, & multi lumine vndeque conspicui. Hoc ipso quo diem extremum obiit die cuidam apparuit, & dixit, se in hora mortis permultum passum à toto inferno, qui totus coniuurasse tunc videbatur ad intercludendum suum iter in cælum: sed per diuinam misericordiam victorem ire in cælum. Postea quoque eidem visus, eam in aduersis quæ patiebatur præclaris ad sanctam eorum perpessio-nem documentis instruxit. Plura de illo dedi in Annuis 1654.

Mortif.
Crucifixus.Purgat.
Charitas.

Exire domo.

B. V.

Mors!

P. RODERICVS
DEZA.

Hic, si quis vnquam, à dicendi præstantia, & ab assiduâ corporis afflictatione fuit celebris, ac propè mirabilis.

Hispanus
Madr. 15.
lan. 1660.
xiat. 73.
Soc. 14.

zabilis. In tyrocinio, impetrarat, ut in Coadiutorum, seu Laicorum classem referretur: sed postea Scholasticorum ordini est restitutus, ac post studia præclarè confecta, professis adscriptus. Conciones multo studio è S. Scriptura, & Patribus, oratione verò plurimà, elaborabat. E cubiculo illum non nisi necessitas, vel charitas, aut obedientia extrahebat. Vnde nihil superuacanei otij habuit ad tempus ignanè aut otiosè fallendum. Abrumpebat somnum ante alios; ut vnà, vel alterà horà orare inciperet prius quàm alij; cum quibus postea consuetam comprecandì horam peragebat suauissimà continuatione; idque coram SS. Sacramento, vel ante aram S. P. Ignarij. Ut Apostolicum S. Xauerij apud Indos decennium imitaretur, per decem annos obiit Missiones absque viatico, elemosynà pro se, ac socio interrogatà. In quodam loco dæmon è religiosa energumena pellebatur: sed negauit se inde prius abiturum, quàm eò appulisset è Societate Iesu Apostolicus quidam Xauerij imitator. Appulit Deza; & religiosi Ecclesiæ carminibus dæmon erupit. Habebat penes se DEIPARÆ Christum paruum complexæ imaginem quam ei dederat P. Mastrillus, IESVM, & MARIAM scribens obsides per eua memoriam quam ei promittebat. Iaponiam per 20. annos flagranter petitam impetrauit tandem; sed nauis quæ eò vehebatur, illuc penetrare non potuit, in Lusitaniam redire coacta. Ibi dum aliquamdiu moraretur Deza prius quàm in Hispanicam rediret, tanto fructu & plausu est auditus ad Concionem dicens, ut à septem leucis venerint ad eum audiendum non pauci eius famà excitati, & religiosus quidam eum petierit istic à P. Generali relinquij; ut esset Magister concionatorum, quemadmodum ipse scribebat.

In Hispaniam redux, nihilo se minor fuit, à sacris fidei quæstionibus etiam adscitus ad illud, quod Qualificatoris vocant, officium.

Sed nec seipsum negligebat in assidua illa seu consistentes audiendi, seu ad populum dicendi, seu ad animas variè adiuuandas excurrendi contentione. Quotidiano sacrificio meditatè valdè, sed non vltra horæ dimidium, operabatur. Decem illis diebus tamen, quibus asceticas S. P. Ignarij meditationes obibat, in sacello priuato duas omninò horas cælesti illi sacrificio dabat. Orandi studiū armabat cruciatibus corporis mirificè excogitatis, fortiterq; susceptis. Corporis habitudo cibi plus requirebat quàm quantum nostræ mentis inferri solet. Ille tamen eo contentus, adijciebat etiam ieiunia, quæ per decem exercitiorum dies tanta erant, ut intra 24. horarum spatium non nisi panis frusto vesceretur. Lectulus illi erat è cortice, vel subere cooperto. Somnus adeò vigil, ut semper primus paratum se promptumque offerret cum aliquis noctu ad ægros vocabatur. Cum in se flagris sæuieret, horrendum erat audire strepitum ictuum inclementer vibratorum. Faciebat verò id varijs, & crudelibus instrumentis. Nam præter flagra consueta habebat vnum è caprinis filis contextum, & rosulis siue stellatis in fine armatum. Aliud constabat è septem funiculis, in quorum singulis erant nodi plures, insertis sexdecim stellis è metallo acutjs. Vnde centenarum & plurium illarum stellularum & pondere & aculeis altius impressis lacerabatur caro. Habebat & cilicium textum è setis; aliud è ferro aculeis in humeros incumbente, de quo in dorsum aut pectus lignea crux pendebat ligneis clauis confisà & acuta. Præter quam, aliam quoque habebat clauis ferreis foras eminentibus ar-

D 3 matam.

Humilit.

Concio.

Oratio.

Paupertas.

B. V.

Sacrum.

Mortif.

Charitas.

Flagra.

Cilicium.

matam. Deinde subuculam quando gestabat è lino, astutis ferreis acutisque cilicijs permolestam. Aliud item cilicij genus è minutis veluti forcipibus textum, parvulis ceu caniculorum dentibus è ferro inuicem innexis, qui carnem altius penetrarent, ac mordicus acerbe adstringerent. Atq; horum vestigia, etiam in mortui postea cadavere cernebantur. Addit eius socius, qui ei comes ibat ad cõciones; mirari se quomodo gestare potuerit cilicium quondam vestem è fetis contextam, quæ illius etiam brachia vsque ad cubitum, & corpus reliquum ferè vsque ad genua contegebat. Persuasit cuidam de sua Congregatione quam

regebat, vt in tenebris ab eo ab humeris nudus caderetur vsque ad cingulum vndequaque inclementer, capite solo excepto. Et quod ille tertio aliquando fecit intra diem, multis ictuum millibus Deæ inflictis, adeo vt id postea sibi religioni duxerit is qui id faciebat. Aliquando petijt, & impetrauit, ab eodem suos humeros ferreis aculeatisque cilicijs perfricari, & lacerari. Atque hoc perfunctum officio Deza veneratus, illi supplex pedes osculabatur, gratiasque impensè agebat. Moriens, *Imus ad aeternitatem?* inquit. Et abiit morte planè optabili.

XVI. DIE IANVARII.

P. STEPHANVS BENASSAI.

16. Ian.
Lucensis.
Romæ 1610.
ætat. 52.

Zelus ani-
mat. 1670.

ANteinitam Societatem in foro adeo felix fuit, eruditus, & fortis, vt parti aduersæ formidini esset. Paulus V. Pontifex maximus illum ad Archiepiscopatus celsitatem euehere spontè voluit. in Societate quinquagesimum iam ferè annum natus, linguam Illyricam à primis elementis condidicit, vt ad Barbaros, id quod sperabat, mittendus, idoneam Euangelio proferendo operam collocaret. Magna illius charitas eluxit in Aegyptijs Romæ doctrinâ Christianâ erudiendis. Centumcellas Decembri pedes vt iret impetrauit: vbi dum Pontificijs triremibus, pestiferâ lue correptis gnauiter omnem operam nauaret, inter expiandos eos, quos ea lues prostrauerat, anhelitu illo retro & peste haustâ correptus, illud ingeminabat ad socios ad quos ad Collegium fuerat deportatus morti

iam proximus: *O benè est, beate est, Patres, in Paradisum in Paradisum imus.* Eodem quo decessit planè tempore, quidam è Societate ad S. Andream apud Nouitios agens, iucundiorē solito lucem in cubiculo suo nocte vidit, & in illa virum in veste candida vultu hilari ac iucundo: in quem dum oculos habet intentos menti P. Stephanus obuersabatur: & breui ex Collegio Romano perscriptum est, Patrem Stephanum obiisse.

Mors.

P. GEORGIVS HOSSE.

Hic præter alia multifariam nobilia virtutis documenta, illud quoque in more habebat vt post preces canonicas absolutas, illa semper pro felici morte verba è litanij subiungeret: A subitanea & improuisa morte libera nos, Domine. Et verò dum pro more Litaniz dicerentur, ille mortem obiit non improuisam.

Germanus
Eberspergæ.
16. Ian. 1621.
ætat 85.

Mors.

Litaniz.

XVII. DIE

XVII. DIE IANVARII.

P. IOANNES
ASPILQUETA.

17. Ian.
Navarrus
Baticæ. 1555.
Zelus animi.

S Francisxi Xaverij vnice amicus, Conimbricæ anno 1545. 22. Decemb. Societatem. 1549. Brasiliam impetrauit, & penetrauit. Gloriosos eius labores isthic exhaustos, itinera, fructum luculentum, latè eius vita exequitur. Vbi etiam de Brasilia humanarum carnum fame, coquina, choreis, de illius ad *auri venas* peregrinatione, ac de illo digna plura & latius Alegambe ad annum 1555. in eius vita. Deus iras obstinatas, & surdas P. Ioannis vocibus aures incendijs vindicauit. Orationem Dominicam Brasílico sermone reddidit, docuit, & plures illà morbos discussit. Per pagum transiens, omnes ferè dolore capitis confictatos inuenit; rogatus pro illis preces fudit; reuersus, omnes reperit sanos, & gratias agentes sospitatori Deo. Ad hæc obstinatum quendam ægrum, quem ad bonam frugem reducere non poterat, peruenit patientiâ & officijs charitatis, eumque allato ad illum Crucifixo, & flagello se coram illo cædens, conuertit.

Cenones.

Pater noster.

Oratio.

Mortif.
Charitas.

ROBERTVS CARDI-
NALIS NOBILIUS.

Italus 17.
Ian. 1559.
ætat. 18.

Hic se Societati deuouerat, nec per illum stetit quominus purpuram quoque cum nostra veste, aulam cum Collegio commutaret; ideoque Sacrificia & preces pro illo æquè indictæ atque si in Societate vixisset. Sancta illi familia, mira erga P. Generalem obedientia, erga se asperitas, in orando

assiduitas, contemptio vanitatis. Vitam ad regulas & normam Societatis ac Romani Collegij componebat, quâ licuit. Modestia in vultu angelica. Per sex menses attritus doloribus, per ipsos 80. dies vni semper lateri ab vlcere iam putrescenti coactus incumbere, miserandum doloris spectaculum, & patientiæ triumphus fuit, sæpè interea diuino epulo recreatus. Aiebat mortem sibi videri supra quàm expectasset, longè suauissimam. Romæ moriens illam supremam vocem, paulò antequam edidit: *Humilitas, Humilitas, Humilitas*, hoc Societati, hoc Sacro Collegio Cardinalium, hoc nobilitati omni, & Orbi testamento reliq̃o.

Patientia.

Humilitas
Humilitas.
Humilitas.

P. IACOBVS
BENEDICTUS.

Vir fuit celestium meditatione, atque ad præclara virtutis exempla præcipuus. Inhorrescente ac in tonitrua & fulmina maximè exasperato cælo in superiorem domus partem subibat & DEVM flagrantissimè precabatur vt minari porro & castigare pergeret corda rebellia. Causam rogatus, dixit: Cælo sic seuerissimè velut clamante, obstupescere peccatores, expurgisci obstinatos, & ad vocantis per has minas Dei vocem terroremque persæpè conuerri. Fœmina, cui ob virtutis præstantiam magna fuit fides atque authoritas, dixit visum à se splendorem è P. Iacobi mortui facie erumpentem, qui feretrum totum circumdaret.

Hispanus
Barcinone.
17. Ian. 1586.

Oratio.

Mors.

P. IOAN-

manus
spargæ.
an. 1621.
8j.

75.

ania.

P. IOANNES BAPTISTA VANINUS.

Italus in
mont. Reg.
Prou. Me-
diol. 17.
Jan. 1599.

Eucharist.

B. V.

Vocatio.

Post Philosophiam, & Mathesin explicatas, conciones habuit acres, casus conscientiae docuit, contra haereticos, dictis, factis, calamo vtiliter armatus. In Oppido Bricherasio SS. Eucharistia in festo Corporis Christi circumferebatur, cum pompa per vi-
cos & plateas. Sed erant qui tunc ludos & iocos exercebant, in illos inuectus acriter P. Vaninus, cum illi non desisterent, illos diris execratus est. Post biduum eorum vnus mortem operiit; breui & alter morti se vicinum videns, misit qui Patrem rogarent, vt diras illas a misero aegri capite auerteret. Ad Montem Regalem missus, gaudebat se laborem ac vitae finem, obedientiae iussu in Bmæ. V. æde facere. Morte imminente, *Iustitia Dei!* *Iustitia Dei!* exclamauit. Patre Rectore misericordiam suggerente. Timeo, inquit, ac tremo iudicem qui dixit: Ego iustitias iudicabo. At se in Societate mori cogitans, magno leuamento recreatus, extremum vixit.

P. IACOBVS ALVAREZ DE PAZ.

Hispanus
Potosij. 17.
Jan. 1620.

Ventale pecc.
Lectio spirit.
Conf. quotid.

Sacrum.

Seuera illi, & perpetuis ieiunijs, cilicijs, flagellis armata fuit Virginitas. Voti Sacramento se adstrinxit, ne voluntarie de industria vllum veniale peccatum admitteret, vtque nullum librum profanum legeret. Quotidie prius ad confessionem quam ad aram accedebat, vbi visus est à Christo amplexum accipere cum diuinis operaretur: in cubiculo verò cum scriberet, caelesti lumine splendere, atque grauem quempiam virum ad au-

res habere quasi Magistrum eorum quæ scribebat. Inter precandum ignea quadam in luce non semel sublimis à terra conspectus est. Cadauer incorruptum fragrantem liquorem dedisse, locupletes testes affirmant. Plura de illo vita.

Oratio.

P. DIDACVS DE ALFARO.

Panamæ in America, Hispano Regio Senatore Patre, ad mare pacificum natus, anno 1614. Societati, ac postea Indorum saluti se dedit: & huic quidem tunc maximè, postquam ex aquis & morte praesentissimâ Indi natoris operâ est ereptus. Innior cum esset, felici carminis venâ DEIPARAM, postea vbiq; cultu quam potuit augustissimo, celebrauit. in Hispania inter studendum, in DEIPARÆ vigilijs, & Sabbatis, æquales suos ad communem in cœnaculo verberationem inuitabat: & valebat in plures exemplum. Aliquando noctem integram impendit describendis in schedas plurimas hisce verbis: MARIA sine originali peccato concepta, quas ille schedas ante lucem singulis conclauium portis affixit; & sub immaculati illius mysterij tutela res ac spes suas persanctè collocauit, sæpè celebratis de illo votiujs sacris. In Vrbe Assumptionis Collegij Rector, & S. Inquisitionis commissarius postea Reductionum Praeses, ac omnibus omnia factus est, insigni animarum lucro. Ad amicum scripsit, se hostili Ethnorum globo casurum: id quod barbari cuiusdam ex insidijs in eum iaculati manu factum, cum ille (omissâ quam capere poterat fugâ) Indis Christianis contra Ethnicos furentes, & sacris omnibus perinfectos, fidelis adesset, magno solatio animarum, ad quam ille mortem

Hispano-
Indus, in
Paraguaria,
17. Jan. 1639.
ætat. 43.
Soc. 25.

Beatiss. Virg.

Sabb.

Mortif.

Praeuiſe
morte.

Exercitia
S. P. Ignatij.

Mort.

tem se per ascerica vnus mensis Exer-
citia secessu accuratissimo præparat.
Corpus illius in summis caloribus per

triginta leucas vectum, citra vllius
tetri odoris molestiam.

XVIII. DIE IANVARII.

VINCENTIVS P. IOANNES RAPHAEL
ALVARUS. COBONCELIUS.

Lusitanus
ad urbem
Dabul.
18. Ian. 1606.
Mat. 27.
Soc. 11.

Cum Goam pergens ad studia, à
Mahometanis piratis captus fuis-
set, vnà cum alio de Societate, minati
sunt Saraceni sæpius, se lytrum pro
duobus his non admissuros; daturus
vtrumque ceruice præfectâ in mare
præcipites, quòd Mahometo, eiusque
legi essent aduersi, & eam expugna-
rent. Interea feriâ 6. die apud il-
los Mahometo dedicatâ, Maho-
metani senaculo inito, diem il-
lum celebri Christiani capitis sa-
crificio pro piaculari victima cæ-
dendo solennem habere decreuere.
Quocirca Vincentius in prorâ tunc
orans delectus est cuius Christiano
capite religiones Mahometo persolu-
uerentur. Cum se occidendum audis-
set, lætus quòd Christiani nomen sibi
in mortis obeundæ causam verteretur,
Deo se totum, totum Deo in victi-
mam iterum & iterum dedicauit, pul-
chro iterum gaudio delibutus, & reli-
giosè gestiens vsque ad mortem, ac
Miserere mei, Deus, canens. Sub ipso
ictu *Miserere*, aiebat, *anima mea, Iesu*
bone! Aliqui ad ipsam Mahometi aram
immolatum fuisse aiunt; sed ille se in
fidei odium cædi lætus, Deo se vnice
consecrabat. Corpus in mare abiec-
tum est.

Fides.

Feria VI.

Oratio.
Mort.

Hinc acerrimus calculi cruciatus
14. horarum intervallo extinxit.
In vitæ periculum ab eodem morbo
aliquando adductum B. Franciscus
Borgia liberauit. Duobus quotidie
Sacrificijs aderat, præter illud cui ipse
operabatur. Eodem quo extinctus est
est tempore, cuidam 26. circiter leu-
cis Viennâ dissito, & luce clarâ vigili
conspectus est ante meridiem, pileo
ac baculo hilarè ad iter accinctus, &
vultu amabilis. Diuino officio quo-
tidie addebat è Breuiarij ritu duo offi-
cia, alterum de Sanctissimo Sacramen-
to vel de Spiritu Sancto, alterum de
Sancta Barbara cuius fidei se totum
pro vitâ & morte commiserat.

Carniolus
Viennæ. 18.
Jan. 1627.
B. Borgia.

Sacrum.

Mort.

Euchar.
Sp. Sanct.
S. Barbaræ.

P. PETRVS
VESPINUS.

Eodem die quo hic P. Petrus Ves-
pinus moriebatur, Coadiutor qui-
dam Catalauni socios enixe rogabat,
vt pro P. Vespini anima DEVM impen-
sè orarent, eius mortis conscius, cum
tamen Catalaunum Altisiodoro ferè
tridui intervallo sit dissitum. Rogatus
postea, dixit illum à se aspectabili spe-
cie conspectum. Adiecit, illum per
mediam quadrantis horæ partem, de
ea quam apud illum non ita pridem
fecerat generali confessione locutum.
Putabat etiam se in illo lucis aliquid
conspexisse.

18. Jan.
Belga Altisiodori.
1637.

Mort.

E P. FRANC.

Ille verè ita vixit vti decet sic in Societate retentum.

PETRVS HVCKMIS-
VVAGEN. COADIUT.

Germanus
Treuiris.
1586. 19. Ian.
Confess.

Mortific.

Mort.

FRaternæ charitatis obsequijs inter domesticos peste contactos hoc die immortalis est Treuiris an. 1586. Generalem confessionem tantâ lachrymarum & singultuum vi fecit, vt lachrymæ pœnitentis & Confessarij confunderentur. Flagellum ex hamatis ligulis ipse confecit, & quam potuit sæuitiam in seminectum corpus exercuit. Mortem suauissimè arridens obiit, cum amplexu stringeret crucifixum & diceret; Iesv fili David miserere mei!

P. EDMVNDVS
AUGERIUS.

Gallus Co-
mi in Italia
19. Ian. 1591.
erat. plus-
quam 60.
Soc. plus-
quam 40.

RVsticis, at pijs ortus natalibus, & primus de Societate Iesv Carolo IX. ac Henrico tertio Galliarum Regibus à concionibus & Confessionibus fuit. Romæ ab ipso S. P. Ignatio in Societatem admissus. A morbo periculi pleno diuinitus momento sanatus est, concionator, professor, Superior, ope-

rarius, in singulis & omnibus excellens; in Gallia de fide catholica & de Societate mirificè meritis, ac ærumnis multifariam exercitis, & iam ab Hugonotis propè patibulo appendendus, non tamen appensus, quod illum studerent sectæ suæ adiungere. Calumnias & quidquid ab hominibus venire mali potest animo erectior generosè pertulit. Comi supremum eger cæli symphoniam & choros beatarum mentium audiens id verbis quoque testatus est, & adiecit Abeamus ergo, abeamus. Angelos visos aiunt morientis lectum circumdare, vno stolam immortalitatis illi paratam ostentante. Tum conclauē ingressus cælitum ordo pulcherrimus, viâ splendidâ ad Cælum vsque porrectâ Edmundum vultu maiestatis gloriâ pleno deducebat ad Cælum, veste intus niueâ foris variâ magnificè coopertum pro præmio puritatis, & charitatis. Præcedebant suauissimè canentes paruuli, qui cum vt festinaret inuitabant ad mensam cælestem apparatus instructam, ad quam à Societatis Iesv Patribus expectabatur Edmundus, qui & postea P. Clementi Puteano apparuit, & de adepta beata æternitate illum reddidit certior.

Fides.

Patientia.

Mort.

Cælum.

XX. DIE IANVARII.

P. ALEXANDER
VALIGNANUS.

Italus Ma-
cai. 20. Ian.]
1606.

Zelus anim.

ORientis Prouincialis, Visitator, & per 33. annos cultor magnanimus. Huius vitam complecti scribendo, esset operæ propemodum infinitæ. Indicæ, Iaponicæ, Sinicæ Epistolæ de illo multa narrant, quæ ferè sunt de illius zelo, fortitudine,

prudencia, item præclaro ad regendum ingenio. Quatuor Dynastas Regulorum legatos Romam ad Sedem Apostolicam ituros, in Europam adduxit. In Sinensis Regni velut limine, vt olim Sanctus Xauerus, magnam animam exhalauit, & suo nomine Societatis in Oriente fastos impleuit, sui quoque afflictatione, ac orandi studio perinsignis.

E 2 MAN-

P. FRANCISCUS
GARDINERVS.Anglus in
Anglia 19.
Ian. 1648.

Purgat.

Crucif.

Pij candidique ingenij laude amabilis; quicquid arduum occurrebat, præsentissima bonarum in Purgatorio animarum ope fultus aggrediebatur. Si quid periculi ingrueret, si obstinatus quispiam animus ad depouendum odium, vel conscientiam expiandam molliendus, si quid domi forisue petendum, vel vitandum, omnia se posse sibi persuadebat, si se pro illis vindicandis diuinâ hostiâ litaret, si preces funderet. Nec illum

fallebat spes experimentis vtilibus confirmata. Fuit cum Sacram hostiam ægro ferens, in exploratores, imò apparitores, incidit. Illi saccos, vestes, omnia perscrutati, iam extrema minabantur, vt omni planè ad lineam vsque subuculam veste illum exuerent. Tum ille candidè Christum quem in pyxide gestabat allocutus; serua te iam, inquit, mi DEVS! nam ego plura non possum. Interea pyxidem manu condidit, & quod mirè, tametsi totum exutum excusserint, ac vndeunque peruestigarint nemo tamen manum introspectit, nemo id quod vnum quærebatur à suspectantibus, deprehendit.

Euchar.

XIX. DIE IANVARII.

P. IACOBVS
LAGNEZ.Hispanus
Romæ, 1565.
19. Ian.
B. V.

Morientes.

Plurimulus.

Sacerdos.

S. P. Ign.

Proximus à S. P. Ignatio præfuit Societati vniuersæ Generalis. In Concilio Tridentino pro Immaculata DEIPARÆ Conceptione, doctè, fortiter, feliciter perorauit, ibi à modestia quoque ac sententijs eruditè dictis celebris. Omnium in Societate morientium nomina, vt seruarentur instituit. De illo ad Purpuram, imò & ad Pontificatum, promouendo actum: sed ille felici successu fugit, etiam cum XII. Cardinalium suffragatio illum ad summum Sacræ Sedis apicem postulare. Integritatis castissimæ laude ad mortem vsque conspicuus. In Monte Regali Moniales diserrè contestatæ sunt, in P. Iacobi Lagnez, cum coram illis diuinum Sacrificium celebraret, capite, conquiescentem columbam esse conspectam; quæ de Cælo descenderet. S. P. Ignatium sinu gestare visus est Patri

Sebastiano Romæo vltima Iunij. visi veritatem explicuit dies 2. Iulij quâ Lagnez in Successorem electus Ignatij est, qui dicere solebat neminem vnum esse in Societate, cui plus quàm Lagnio debeat Societas Vniuersa: Lagnez vero aiebat B. Virginem datam à Deo Ignatio tanquam instrumentum eximie sanctitatis.

P. ALPHONSVS DE
SOTO COADIUT.

Perpetuo illi ad virtutem plusquam medioerem stimulo fuit, quodd cum vehementissimo quopiam turbamento perculsus Societatem olim deserere cogitasset, iamque portam aperuisset fugâ se in libertatem noxiam daturus, elegantem in porta cælestis venustatis paruulum viderit, qui portam occupans elato digito, ac severo vultu, minaciter illi quiddam innuens, illum salutariter contreruit, & vt pedem referret effecit.

Hispanus
Gadibus.
1571. 19. Ian.Tentatio.
Vocatio.

Ille

Ille verè ita vixit vti decet sic in Societate retentum.

PETRVS HVCKMIS-
VVAGEN. COADIUT.

Germanus
Treuiris.
1586. 19. Ian.
Confess.

Mortific.

Mort.

FRaternæ charitatis obsequijs inter domesticos peste contactos hoc die immortalis est Treuiris an. 1586. Generalem confessionem tantâ lachrymarum & singultuum vi fecit, vt lachrymæ pœnitentis & Confessarij confunderentur. Flagellum ex hamatis ligulis ipse confecit, & quam potuit sæuitiam in seminectum corpus exercuit. Mortem suauissimè arridens obiit, cum amplexu stringeret crucifixum & diceret; IESV fili David miserere mei!

P. EDMVNDVS
AUGERIUS.

Gallus Co-
mi in Italia
19. Ian. 1591.
erat. plus-
quam 60.
Soc. plus-
quam 40.

RVsticis, at pijs ortus natalibus, & primus de Societate IESV Carolo IX. ac Henrico tertio Galliarum Regibus à concionibus & Confessionibus fuit. Romæ ab ipso S. P. Ignatio in Societatem admissus. A morbo periculi pleno diuinitus momento sanatus est, concionator, professor, Superior, ope-

rarius, in singulis & omnibus excellens; in Gallia de fide catholica & de Societate mirificè meritis, ac ærumnis multifariam exercitis, & iam ab Hugonotis propè patibulo appendendus, non tamen appensus, quod illum studerent sectæ suæ adiungere. Calumnias & quidquid ab hominibus venire mali potest animo erectior generosè pertulit. Comi supremum eger cæli symphoniam & choros beatarum mentium audiens id verbis quoque testatus est, & adiecit Abeamus ergo, abeamus. Angelos visos aiunt morientis lectum circumdare, vno stolam immortalitatis illi paratam ostentante. Tum conclauē ingressus cælitum ordo pulcherrimus, viâ splendidâ ad Cælum vsque porrectâ Edmundum vultu maiestatis gloriâ pleno deducebat ad Cælum, veste intus niueâ foris variâ magnificè coopertum pro præmio puritatis, & charitatis. Præcedebant suauissimè canentes paruuli, qui cum vt festinaret inuitabant ad mensam cælestem apparatus instructam, ad quam à Societatis IESV Patribus expectabatur Edmundus, qui & postea P. Clementi Puteano apparuit, & de adepta beata æternitate illum reddidit certior.

Fides.

Patientia.

Mort.

Cælum.

XX. DIE IANVARII.

P. ALEXANDER
VALIGNANUS.

Italus Ma-
cai. 20. Ian.]
1606.

Zelus anim.

ORientis Prouincialis, Visitator, & per 33. annos cultor magnanimus. Huius vitam complecti scribendo, esset operæ propemodum infinitæ. Indicæ, Iaponicæ, Sinicæ Epistolæ de illo multa narrant, quæ ferè sunt de illius zelo, fortitudine,

prudencia, item præclaro ad regendum ingenio. Quatuor Dynastas Regulorum legatos Romam ad Sedem Apostolicam ituros, in Europam adduxit. In Sinensis Regni velut limine, vt olim Sanctus Xauerus, magnam animam exhalauit, & suo nomine Societatis in Oriente fastos impleuit, sui quoque afflictatione, ac orandi studio perinsignis.

E 2 MAN-

MANCIVS TAICHICV.
COADIUT.Iapon.
Macai. 10.
Ian. 161.
ætat. 41.
Societat. 8.Morr.
Imagines.

Religiosam pietatem eâ quâ istic præstabat pingendi arte alebat, & incitabat; pingendis Dei, DEIPARÆ, ac Cælitum imaginibus piè assidueque intentus: quibus templum ornabat; ut fidei mysteria ob oculos poneret, fidemque ac virtutis amorem exemplis accenderet. Exilium in fidei odium è patria sibi indictum pati maluit quàm, in patria Christum & religionem exuere; ad quod inuitabatur. Post alia ergo perpeffu aspera hoc etiam lubens subiit, licet tunc ager; cum relegari iuberetur, ni Deos Patrios præ Christo eligeret. Morbo nauigationis ærumnis increfcente Macai felix exul in cælestem patriam, ut spes magna est, appulsus est.

IOSEPHVS MAT-
THEVS SCHOLAST.Hispanus
Barç nonæ.
20. Ian. 1621.
ætat. 21.
Soc. 4.
Castit.

B.V.

Silentium.

Cum Philosophiæ operam daret Cobiit diem felicissimum Barçnone Virginitatis decimo ætatis anno voti religione firmatæ, custos fidelis, Diuinæ Matris, S. Iosephi, & B. Aloysij præsidio ad id vsus; deinde cilicij ac flagellis quoad licuit; legumque accuratâ ad apices omnes custodiâ. In prima veluti aurora seu diluculo rationis, vouerat se Beatissimæ Virginis amori & honori rosarium quotidie recitaturum. neque id vllò, nisi penultimo, & vltimo, vitæ die omisit; dolenter questus quodd id per morbi vim non posset. Cor illi tenero erga diuinam Matrem amore sui verò despicentiâ profundâ plenum; Lingua, silentio mirum in modum, ac perseueranter addicta; oculi, semetipsum

etiam erubescences, nec vnquam in fœminæ vllius vultum coniecti, vnde nulla illi nota è facie. Vbertim lachrymatus est sub vitæ finem, quod de Virginitate sua Confessario fuisset locutus, dixitque se verè nec in ea re nec vnquam per omnem vitam aliud quam diuinam gloriam spectasse.

Custod.
sensuum.IOANNES LA-
VERNANS SCHOLAST.

In tyrocinium ingresso augusta & idiuna illi visa omnia. Dixit in prima, quam vocant, lectione, de vocationis gratia, vsque ad lachrymas audientium; & ipse lachrymis oppressus dictionem abruptit. Ad suauissimè, quâ pollebar, modestiæ laudem; illum componebat, ea quæ illi semper obuersabatur species crucem gestantis paruuli DEI IESV; quem sibi velut monitorem videri aiebat ad modestiam, ad aspera, potissimum, ad gulam frænandam. In nullam vnquam Societatis legem illum deliquisse aduertit vllus. Leges modestiæ sibi condebat exemplo DEIPARÆ, coram qua in Nazareth animo habitabat; & non manum, pedem, linguam, oculos aliter mouebat, quàm si coram illâ versaretur. Libens exquebatur, quicquid eius nomine rogabatur. Sanctorum minus notorum in dies in Belgio occurrentium vitas alijs exponebat; eos dies illis & facta eorum dierum illis dedicabat. Ad Angeli Custodis cultum P. Petri Fabri exemplum & patrociniū adhibebat. Christi honori, & animarum salutem innocentem suum sanguinem cum Christi sanguine sub diuino Sacrificio quotidie conceptâ formulâ offerebat in holocaustum amoris. Post perceptam diuinam Eucharistiam (quam septies quotidie inuisebat) tenerè solitus lachrymari;

Germanus
Ruremundæ
20. Ian. 1621.
ætat. 18.
Soc. 3.
Vocatio.

Modestia.

Regula.

B.V.

Sancti.
Pia collo-
quia.

Sacrum.

Holocaustum amoris.

Euchar.

fi

si vel post tres horas orando ductus auocaretur, obedienter quidem abibat, perbreuem tamen sibi aiebat moram omnem ad sua & aliorum negotia tunc meditare cum Domino pertractanda.

SIMON DE LIVONIA SEV TICONIENSIS. COADIUT.

Lublina.
19. Ian. 1621.

Mortif.

B. V.

Fuit Simon legum nostrarum, laboris, Superiorum, citra vllum respectus humani timorem accuratè obseruans in quo nihil se deprehendisse quod reprehenderent aiebant ij, qui per diu cum eo vixere, si quid ferendum esset, patiebatur hilariter; & ipse sibi non parcebat, quin se fame ac labore acriter exercebat. Quantà poterat contentione animi procurabat, vt coronam B. V. & aliarum precum pensum perattentè perageret. Rector Collegij, qui Domo aberat, persandè affirmabat, sibi Simonem eo quo animam agebat tempore conspectum, gratias pro beneficijs omnibus habuisse, addidisseque se, vbi Caelo receptus foret, futurum pro illo supplicem apud Deum.

P. HIERONYMVS ALVAREZ.

Lusitanus.
Eborac. 10.
Ian. 1624.
ætat. 60.
Soc. 47.

Vocatio.

Cum puer Societatem inire meditareretur, dæmon-quà horridis terculamentis, quæ etiam alapâ illum abstergere conatus, cum vinceretur videri desijt, sed redijt ad Hieronymum iam religioso Sacramento post biennium auctoratum, & quidem patris mortui os, oculos, omnemque corporis speciem perseitè mentitus, multifariam illum versans, magna promittens, denum & falsis lachry-

mis abundè perfusus. At Hieronymus Iesv illi nomen, crucemque obiecit, ac iterum victum coëgit facessere. Innocentiæ, atque ea propter seueræ suæ custodiæ retinentissimus, nobilioris quàm castioris fœminæ pronam in scelus impudentiam in lachrymas conuertit, quando in prauè suadentis eius manu pallium, vt castus Iosephus, reliquit. Doctrinâ & virtute magnooperè luxit in Scholis, & vbique. Ad acerbiora verba erat propensior quàm volebat; sed si quod excidisset, veniam positis coram offenso humigenibus, flagitabat. Paupertatis honori hoc dabat, vt nihil haberet, ne quidem numisma quod è rosario gestaret. Morientem magna planè patientia, multæque sociorum lachrymæ coronarunt.

Castitas.

Charitas.

Paupertas.

P. IOANNES PEREZ MENACO.

Ingenij planè singularis laude celebris cum esset, quotidie tamen per horas decem, aliquando per 12. studabat. Theologiam per annos 27. docuit. Humilitatis suæ retinentissimus, cum ad aulam vocaretur, vt Proregi in re ardua consilium daret, seripto sibi mitti petijt quæstionem, de quâ consulebatur, ne ad aulam irer. Parochus locuples 4000. pondo (id est 4000. numerum quorum singuli valent 8. regales Hisp. Ioanni miserat, vt lucubrationes quasdam suas prælo & luci daret. Remisit omne argentum; & respondit se nihil habere prælo, ac luce dignum longa 16. annorum paralysis illius patientiam, & exercuit & ostendit, cum capiti manuum vsu omni, alienis vti ad omnia cogeretur, semper sui ac mirabilis patientiæ suæ compos.

Paraquarius
Lima. 10.
Ian 1616.
ætat. 61.
Soc. 44.

Aula fugæ.

Patientia.

E 3

P. MEB.

P. MELCHIOR
RVIZ.

Hispanus
Xereticj 20.
Jan. 629.
21. 66. a
Soc. 50.

Vocatig.

Cum Granatâ à suis ad Societatem Cabiret, nihil rei aut spei splendide sibi foris relictum voluit, seque omnibus adeo exiit, ut disertè dixerit nolle se ullam sui apud suos extare memoriam, nisi cum Deum orarent. Scopus quò sua destinabat, erat ut Societatem pro Matre haberet omnesque boni filij numeros erga illam vndeque expleret. Nihil sibi parci voluit

quin labores & maximos & difficillimos exantlaret, maxime si nihil splendoris præferrent. Licet impiger ad omnia se se porrigeret, atque cum summis & infimis versaretur, nunquam tamen oculis ac reliquo corpori quicquam indulgit quod Angelicas modestiæ in tyrocinio acquisitæ leges vel latum vnguem laxaret; semper Niquitius, semper veterantis, & in utroque utilis omnibus atque amabilis; clero potissimum cuius sodalitium per diu gubernavit, magnâ plus quam ordinariæ virtutis famâ,

Modestia.

XXI. DIE IANVARII.

PAVLINVS CECOT-
TVS COADIVT.

21. Jan. Ica-
lus Romæ.
612 alius
10 Jan. po-
nit alius 12.
Oratio.

Certum est illum horas duxisse, imò noctem aliquando integram pernoctasse in oratione DEI: cuius dono adeo pollebat, ut cum P. Mutij Vitellesci vitâ iam pro deplorata à Medicis haberetur Aquina Præpositus Generalis Paulinum Schedâ perscriptâ iusserit tamdiu in preces incumbere, donec Mutio vitam à DEO obtineret. Acceptâ schedâ, Paulinus octo horas integras flagranter orationi dedit, & lætus surrexit; quò ipso die P. Mutius Tusculi sensit plurimum lauamenti, postea penitus restitutus. Illud quoque comperit famâ de Paulino traditum est, illum, cum plures reliquijs B. Patris Ignatij curaret, eandem cæco Blondi cuiusdam Societatis desertoris oculo admouisse: verum contrariè ac sperabatur accidisse. Etenim desertor ille iusto DEI iudicio, alterius quoque oculi lumen illâ reliquiarum contre-

statione extinxit. Cum ætas illi otium à laboribus permisisset, septem horas orandi contentioni dabat quotidie. Vix duorum cochlearium fuit id quod comedeat: aiuntque id quoque breui per os ab illo reiectum. Aegrorum curam gerente illo, æger quispiam stomachi vitio Sacrosanctum Eucharistiæ Sacramentum vomitu eiecit, id omne Paulinus audire sumpsit in reuerentiam SS. Sacramenti.

Cibus.

Euch.

P. RAYMVNDVS
DE FUNES.

Post alia munia Magister Nouitiorum, sui affligendi studiosissimus. Nullum diem sine pœnitentiæ Sacramento transire sibi voluit. Litanias omnium Sanctorum eorum quos à Societate inita quot mensibus acceptos descriperat, quotidie recitabat. Vultus illi ad admirabilitatem usque semper idem in prosperis & aduersis, animo nunquam aut quassato, aut erecto, imò ne voce quidem impetu quopiam

Hispanus
Olex. 11.
Jan. 1646.
Mortif.
Conf. quotia.

Sancti.

S. P. Ign.

Contemptio
vita.B. V.
Mortif.Pasto
Christi.

Oratio.

Cast.

Pia collo-
quia.

Beneficium.

Humilitas.

piam elatâ, vel fractâ. Vitæ communi ita in religione afuefcendum aiebat, vt nullo valitudinis obrengu aliter diceret faciendum. Debet, inquiebat, debet decem annos lubens de vita ſibi detrahete, vel pati vt deterantur, quilibet virtuti ſerio ſe addixit. In Sanctorum quorundam, potiffimum in Bmæ Virginis vigilijs pane frigidaque conſtanter contentus ieiunabat, quidquid contra obſiſteret pertenuis valetudo. Imago vultum patientis Chriſti exhibens, in delicijs illi erat. Ad hanc ille libro impoſitam, cum diuinum officium recitaret, aut quidpiam legeret, oculis referebat, & colloquia diuina miſcebat ſuſpirijs tenera, & ſæpè repetita. Cum ſederet, non ſe acclina-
bat, vt ægrè ſibi faceret. Intemera-
tum caſtimoniæ ſuæ florem ſine macula conſeruauit, Mortificationis, & humilitatis curâ inſignis. Ad alios eâ in re ſtabiliendos, vt de caeleſtibus libenter colloquerentur, neque terrena libentius aut vana, quàm diuina ſermone tractarent, atque hac etiam in re nullo humano reſpectu ducerentur, certum quendam conſtituerat qui quot hebdomadis ſemel narraret illud exemplum de quodam Societatis noſtræ Sacerdote, cui ſe conſpiciendum præbens Chriſtus, manifeſtis indi-
cijs oſtendit, quantam inde caperet voluptatem cum de ſpiritalibus rebus fit Sermo in ea, quæ apud nos conſuetis horis fit, recreatione: & quantâ contra auerſatione ſe habeat ab ijs linguis, quæ pretioſa illa, & caeleſtibus vt colloquijs, ita lucris deſtinata animi relaxandi tempora, ijs verbis impendunt, quæ à fine noſtro ſunt aliena. Bilbilitano Collegio tantum dedit, vt inter Benefactores inſignes cenſeatur: nunquam tamen vel verbo id ab eo indicatum, vel aliud quipiam, quod vanitatis fumum ſaperet, in illo adurerit quipiam, Moriturus,

Confellarium enixè rogauit, vt omni quâ poſſet arte adhibita ſuæ morti adiuuanda adeſſet, vt eam ſummo quo id fieri poſſet ſpiritus animique ardore obiret.

Mort.

P. I V D O C V S

SCHAPELINCK.

Societatem anno 1607. ingreſſus, Collegij in quo degebat Angelus dicebatur. In ſtudijs, miſſionibus, rerum ſpiritalium præſectura, orandi ſtudio, eximius. Verum aiunt de illo illud non ſemel repetitum elogium: *non offendit in verbo* idque non ſolum ne quid alienum diceret, ſed etiam ne audiret. Sibi vehementer attentus, in charta designabat, quid quoue modo ſibi eſſet agendum. Quidquid ſenſus delectat horrebat, & quâ poterat abſtinebat. Corpus perpetuè exuere videbatur, artibus aſſidujs in id intentus, vt ſpiritu ſolo viueret. Inde illi ſpiritalis lectio, & maxime Iacobus Aluarez de Paz, in delicijs & uſu perpetuo fuit. Humilitatis perquiſita ſtudio nil vnquam dixit aut fecit, ex quo vel ſuſpectare liceret laudis illum aliquid aucupari. Quare nec benè de ſe, nec malè locutus eſt vnquam. Confellarium particulatim de ijs conſulebat, de quibus Magiſtrum ſolent Nouitij meliores. Manus contra frigoris vim, quantumuis accerrimam, nunquam munire voluit, licet à gelu rigerent, & cruentæ hiarent. Aliquis per ſeptem annorum ſpacium, nonnemo (& quidem valdè perſpicax) per ipſos duodeviginti annos, in illum attentè intentus teſtatur, ſe in illo nihil vnquam aduertere, per omnem ſuam diligentiam potuiſſe, quod vel venialis peccati notam præſefferet. Aiebant alij, ſe illius aſpectu magis accendi ad accuratam diſciplinæ ac legum obſeruantiam,

Belga Lo-
uani 21.
Jan. 153.
ætat. 69.Lingua.
cuſtodia.

Mortif.

Leſt. ſpir.

Humilitas.

Moreſt.

uantiam, quam cum leges ipsas legunt, aut legi audiunt; adeo viua in eo regula omnes relucebant. Virgo Deo sacra, fidem ob mores laude dignos commerita, ingenuè falsa est; nunquam se absentis etiam Patris Iudoci precibus commendasse, quin

Castit.

impura, quibus infestabatur imagines confestim e mente abierint. Modestia illius omnibus nato, grata, constans, ac animi torius fidelis & castus index. Reliqua in vita fufius ad annum 1653.

XXII. DIE IANVARII.

P. IACOBVS
DE YEVENES COAD.

menter inflictis, alapis quoque adiectis.

P. MATTHÆVS
ALBENOSA.

Hispanus
Gravata.
22. Jan. 1585.

A pud B. Ioannem de Deo per 7. annos ministravit in Xenodochio pauperibus, Societatem anno 1556. ingressus, cum 24. ætatis annum ageret. Perpetua illi innocentia laus constitit, & viua quædam miseratio erga omnes afflictos totis viribus adiuvandos. Diues quidam vir, & nobilis illius monitu mirum in modum liberalis erga inopes factus est posteaquam Iacobus illi dixit: Daret eleemosynam non parca manu? fore ut experiretur id quod se experiri ipse aiebat. Quotidie, ait, e paucis illis herbis quas habeo in horto aliquid decerpō pro Christi pauperibus: & tamen nunquam mihi deficient. Parendi studium in illo fuit promptum semper, & cæcum. Iussu cribro aquam haurire, opinio est obedienter id præstitisse, nec aquæ guttam ullam e cribro effluxisse: Orandi efficacitate quædam non ordinaria patrasse: visum in culinæ angulo, in oratione à terra sublimem non semel. Circa cibum duo in eo singularia cernebantur; alterum, quod parca admodum vesceretur; alterum, quod ea sibi deligeret ad vescendum quæ vix famulorum ullus admitteret. Si minimum quidpiam nœui in se adverteret, castigabat flagris sibi incele-

Obed.

Oratio.

Mortific.

Mansueta quædam placidè agentis ubique ingenij erga omnes charitas, erga disciplinæ domesticæ accurationem sanctimonia, erga Deiparam observantia, cum insigni erga seipsum duritie coniuncta in illo eluxit. Mira item in diuinis religio atque integritas, hostis omnis inertia. Morientem dulcissimis delitijs implevit conspecta illi cum S. Petro Apostolo DEIPARA Virgo morientium fidelis Mater, vltima spirantis vox cantus fuit in hæc verba: videant te oculi mei, dulcis & bone Iesu, videant te oculi mei, & ecce me ut statim emoriar. Cecinit, & oculos in vitam clausit Bilbili; Hispani Calatayud vocant.

Hispanus.
Bibl. li. 22.
Jan. 1585.

B. P.

Mort.

P. MELCHIOR
FRANCISCUS.

A agro Beatissimæ Virg. Sodali, quem confitentem audiebat, hausta lue decessit Beatissimæ V. Matris Sacellum domesticum & cum Scholasticus, & cum Sacerdos iam esset, scopis verrebat, componebat, ador-

Lusitanus.
22. Jan. 1608.
B. P.

adornabat, idque constanter, valde tener in illa erga diuinam Matrem pietate, ac valde solidus.

tra sesqui anni spacium decedat à vita.

P. MARTINVS
COSTENSIS.

Polonus
Vaisauiz.
22. Ian. 1614

Fides.

Inter alias ærumnas die ac nocte (quas ab hæreticis pertulit) coronâ ferream gestabat in capite, librarum sexdecim. Coronæ duo cornua ferrea inerant, quæ clauus ignitus adstringebat. Sic per semestre coronatus vna cum socio, ludibrium & dolorem, ventos, niues, imbres, frigoraq; perpeffus, spectaculum fuit Deo auream his coronam splendidè apparanti.

P. FERDINANDVS
DE HERRERA.

Hispanus
Lima 22.
Ian. 1627.
ætat. 60.
Soc. 42.
Patientia.

Mors.

Apud Peruanos magna fecit, in eo laudatus potissimum, quod quos instituebat, ad insignem perfectionem prouheret. Sed patientia illius omnibus antecelluit, quando per ipsos 30. annos variè cruciatus morbis, diuinæ voluntati se vndeque addixit. Supremo vitæ biennio cancer genu illi depascebatur, adeo vt vltimis 6. mensibus lecto illum affixerit, semper eidem lateri incumbentem, adeoque fortentem, vt teterrimum odorem ferre nemo potuerit. At Ferdinandus inter sauos dolores, patientiâ, & cælestibus delicijs plenus, dulcissimis lachrymis perfluebat, petitis è Sacra Scripturâ sententijs se solatus, & tantæ dolorum moli ferendæ animo semper par, imò superior. Ab eius morte repertum est in eius diurno illius manu notatum quod anno 1625. Nouemb. 25. interno diuinitus instinctu intellexerit, & à Deo scripto adnotare sit iussus, futurum, vt in-

P. IOANNES
ALMEIDA.

Præfuit, post alia munia benè gesta, in promontorio capitis frigidi per annos 30. pago S. Petri Apostoli, quem pagum ipse fundarat; aliquot Indorum familijs eò adductis. Magna illi fuit sanctimonix passim opinio. Magnam diei, ac noctis partem humi prouolutus, iunctis manibus, orando cum lachrymis tradebat, callo iam obducto, ac etiam velut rimas iam agente in genibus. Coram SS. Sacramento preces varias quotidie duarum horarum spatio exequabatur. Christi cruciatibus cogitandis tenerè constanterq; addictus vbicumq; illius videret imaginem, eam demisso capite salutabat amanter atque dolenter, manantibus persæpè lachrymis ad mysterium Christi flagris atrociter laniari. Quicquid piarum precum ad Virginem Matrem nancisci poterat, ijs utebatur, vsu partitioneque idoneâ pietati. Falsus etiam sub mortem est, ab illa beneficijs longè maximis cumulatum. Emicabat in eo ad extremum adducta paupertatis cura; austerà ad sensus reprimendos, & ad nullam vnquam fœminam aspiciendam attenta castitas, ac perpetua in corpore sæuum semper in modum habito virginitas; denique incredibilis demissionis plena vbique pronitas ad parendum. Addunt qui cum per vniuersam vitam intimè pernouere, perpetuam illi ab omni grauioris noxæ macula innocentiâ extitisse. Ad eam tuendam, humilitatis, orationis, ac religiosi vbique silentij præsidio potissimum utebatur. Mansueta quædam, & nunquam perturbata pax illum

Brasilus 22.
Ian 1649.
ætat. 76.
Soc. 60.

Oratio.

Euchar.

Crucif.

B. V.

Castit.

Silentium.

F sui

Panper.

Charitas.

fui semper moris compotem sibi que simillimum conseruabat. Itinera & plurima, & maxima, & difficillima non nisi baculo nixus exantlauit. Ad accipiendam ægri confessionem celo pluuio aliquando eunti pepercit imber, siccumque dimisit. Indus fuit magister, medicus, seruus, frater, & omnia quæ charitatis & obsequij nomen aut rem sonant, etiam quando latè percrebrescens bullarum, ut vocabant, lues in populo grassabatur. Futura illum ex vero prædixisse fama

est, & docuit euentus non vnus. P. Prouinciali de socijs sollicito, prædixit illos adfore eo ipso die incolumes. Et ita euenit. Indos paruâ manu cum Batavis conflicturos, certos esse iussit de victoria; prædixitque Indorum numerum cæde nullius minuendum. Et respondit euentus. Ianuariensium cuidam metuenti quoddam Bahyam euocaretur, dixit, eum 15. Augusti Bahyam appulsurum; tibi lucroso munere ornandum; & incolumem rediturum. Prædictioni fidem fecit quod factum est,

XXIII. DIE IANVARII.

P. IOANNES DE CASARRUBIOS.

Hispanus
Antegnere.
23 Ian 1646
ætat. 97.
Soc. 64.

Oratio.

Eucharist.

Examen.

B. V.

CVM à Patre, viro nobili, adduci ad studia non posset, capris pascendis admotus resipuit. Postea in Societate per omnem vitam horæ matutinæ aliam orationis horam adiungebat cum poterat, cum Collegia, vel Prouinciam gubernaret, alias duas horas adiecit; deinde horas octo eidem impendit quotidie. Idcirco & vestitus, & parum dormiebat, ut plus oraret, duabus tribusque ante alios horis vigil, etiam 97. ætatis anno. In Odeo coram SS. Sacramento per plures horas perstabat immotus. Per iter, sub meridiem secedebat; & aperto capite, compositis ante pectus manibus, examen conscientie instituebat. Horâ quintâ post meridiem eodem gestu B. V. Rosarium recitabat, noctu examine secundo adiecto. Nouitio cuidam dixit dolorem stomachi, quo vexabatur, non amplius rediturum; nec redijt. Fœminæ nobili, diu sterili, prædixit fore ut sex filios masculos pareret; eorum vnum Societati datum nomen: & visuram illam omnes

sex suæ mensæ assidentes. Id quod factum. Omitto id genus prædictiones plures miras, & veras. Ad extremâ usque ætatem quotidie in se flagro animaduertebar; quoad ob senectam iussus est id non nisi ter facere quot hebdomadis. Aiebant se rubore perfundi, & ad virtutem incitari, ij qui manè ad eius cubiculum transibant, & audiebant quantâ se diritate cædebat bonus senex. Non quadragesimæ solum, sed & Aduentus, vigiliæ DEIPARÆ, feriæ sextæ omnes illi sacræ fuerunt ieiunio arcto, atque perpetuo. In sensuum coërcitione fuit eximius; at in silentio planè singularis. Nunquam extra locum ac tempus recreationi assignatum verbum vllum dicere est auditus quod silentium obladeret. Videbatur sepultus in cubiculo, cum foras ire non iubebat obedientia, vel necessitas. Si quid occasionis aduerteret pro se afflicto idonee, illam audis arripiebat. Nullam vllius, qui eius cubiculum lectumue componeret, operam admittebat, eiam senex, & altero brachio iam infirmo. Ubedæ Rector cum esset, per nouem annos excitatoris officio est functus. Expianis confidentibus, sæpè sex, non rarò octo ho-

Mortif.

Silentium.

Superior.

ras

Confessarius. ras impendebat; idque tam sanctè, ut locus ille non angulus fabularum, verum schola perfectionis diceretur. Gubernabat suos cum admirabili significatione amoris, quâ eos intra cor velle recondere videbatur. Omnes honorabat; aiebatque in hoc non dari paritatem materiæ. Cum ob oculorum caliginem legere iam non posset, si in excipiendis in templo Confessionibus occuparetur, clauso cubiculo flectebat, vel humi sedebat oras. Tercio ante mortem mense, Generali confessione vitam omnem expiavit pro mortis apparatione; sed vitam immaculatam sine graui nauo. Epigraphæ sepulchro Hispanicè addita sic habet! Hoc est corpus Venerabilis Patris Ioannis de Casarubios. Obijt 23. Ian. 1646. ætat. 97. Relig. 64. Exequiarum frequentiam, & celebritatem prætereo. Mira quædam tum in vita, tum post eius mortem dabit annus 1646. in eius vita.

*Charitas.**Oratio.*

GASPAR GELOSVS COADIUTOR.

Italus
Oeniponti.
23. Ian. 1696.

Lingua
custor.
Iudicium
extremum.

Magnâ erga Dei Matrem, magnâ Merga obedientiæ ac orationis cultum religione præditus. De illo dici possent non indigna exemplo; sed vnum excerpo, non ita vñtatum. Antequam se ad socios pro more à mensa conferret ad animum colloquio relaxandum, aduertere nonnulli illum defixo in Christi Orbem iudicantis imaginem vultu illam tabulam firmè spectare consueſſe. Interrogatus, ecquid causæ subesset illi spectaculo id temporis vsurpato, respondit: Animum, & linguam ad hoc tempus ex huius Iudicis sententia bene transigendum compono, tanquam rationem illi de verbis singulis, & de toto etiam hoc tempore pro tribunali decretorio redditurus.

P. AMBROSIVS GAUDINVS.

Moriens nunquam satis à se prædicari posse aiebat abyssum diuinæ bonitatis à qua id nunc domi acciperet, quòd qui per omnem vitam animo erat vehementer dubio & angusto atque perplexo, nunc demum corde dilatato serenam mentem haberet. Olim militiæ operam dante Ambrosio, comes ad latus è militonibus vnus in prælio Nauali hostili globo ceciderat. Inde ille vehementius incubuit in eam deliberationem quâ in vitæ statu Deo sibi militandum esse putabat. Varie fluctuanti noctu cælestis vox ad aures mitti visâ monebat, ut Societatem Iesv capesseret. Ira illi sacrâ velut anchorâ firmata voluntas à iactatione quieuit; & Ambrosius diuino imperio manus obedienter dedit.

Hibernus
Dilnigæ.
1619, 23. Ian.

Mors.
Scrupsula.

Vocatio.

P. GASPAR PARANYMPHVS.

Vir in Missionibus, & alijs, potens opere, ac sermone. Ad concionem dicturus prodibat asperrimo vestitus cilicio, præmissâ proluxâ oratione, longoque sui verberatu, ad quem catenâ ferreâ utebatur. Negabat se concionari posse sine cilicio. Visus inter dicendum splendor è crucifixo in illius faciem euibratus. Ardente cælo, & populo pro pluuia supplicante, in concione dixit, preces esse à Deo exauditas, & pluuiam vesperi adfuturam. Rei exitus prædictionem, & sanctitatis de illo conceptæ opinionem affirmavit. Moriente illo aiunt auditos cælestes cantus, & vocem quæ illum cælo recipi aiebat. Visus etiam

Siculus in
Collegio
Narenſi.
21. Ian. 1644.
Concionator.
Mortis.

*Crucifixus.**Mors.*

F 2 cuidam

cuidam per idem tempus absenti cæ-
los intrare sublimis calicem manu
gestans. Illius conciones, semper ali-
quid habebant de Christo patiente.
Oratio illius in medio cubiculi citra
vllum adminiculum quo se fulciret.
Amantissimus gloriæ Matris Dei, à
quâ etiam cuidam laudatus est, di-
cente: illum Deo charum esse, prop-
ter singulare studium paupertatis. Plu-
ra & mira de illo dabit vita prolixior
anno 1624.

P. G V I L I E L M V S
A V B E R G E O N .

Callus in
Insula S.
Vincentij.
1614. 23. Ian.

Oratio.

Zelus.

I N meridionali America vsque ad
Iomnium admirationem laborabat,
stupentium quomodo vnus par esset
tantis laboribus. Visus est sæpè ab eo
qui hæc oculus testis memoriæ
commendauit, flexis ante aram geni-
bus, fixis in cælum suauis lachryma-
rum imbre manantibus oculis æstuans,
& animarum illarum salutem petens;

† tētus vitam verò suam in sacrificium
offerens. Nec rarum in eo erat, diuina
sic meditari, vt crebrò in filius repe-
raretur supplex proiectus in genua, se-
ipsum sauum in modum diuerberans,
atque ita lacer & sanguine lachrymis-
que perfusus; bidui quoque aliquando
inediā toleratā.

Mortif.

P. I O A N N E S
L A V A R D V S .

I N Societatem anno 1628. nomen
dedit. Huius vita religiosa fuit sem-
per; sed mors habet singularis aliquid
documenti. Ad S. Agnetis templum
inuitatus vt cōcionem istic, & sacrum
in S. Agnetis Festo haberet, eò con-
cessit, vtrumque facturum. Concionem
ex eius diei Euangelio ita exorsus est:
*Vigilate itaque, quia nescitis diem neque
horam.* Vix per quartam horæ partem
dixit; & catarrho superfuso concidit,
eodem die vnctus extremum, atque
extinctus 23. Ian.

Germanus
Moguntia.
23. Ian. 16, 66

Mors.

XXIV. DIE IAN V A R I I .

P. L A V R E N T I V S
B R I X I A N U S .

Italus Fo-
roluij 24.
Ian. 1608.
ætat. 76.

Humilitas.

Oratio.

R O mæ anno 1553. à S. P. Ignatio
Societati adscriptus, & in ea
formatus Coadiutor, cum per
effatam ætatem vires illum ad ea, quæ
foris cum proximo agenda sunt defec-
cissent, totis quindecim extremis vite
vsque ad 76. annum productæ annis,
nulli temporali Coadiutori in opero-
rioribus domi laboribus cessit; toto 15.
annorum intervallo mensæ lector; &
instruendo triclinio occupatus; id
quod ipse vnicus & magnâ cum accu-
ratione perfecit, orationi semper in-

† & meditationi sex ipsas horas impen-
dens quotidie; indeque silentij mirum
in modum amans, ad legis tam sanctæ
reuerentiam nullo illius ætatis ad lo-
quendum pronæ obtentu violatam.
Etiam grandæuus licet excitaretur à
nemine, primus exsurgebat è lectu-
lo, nec ad focum etiam in acerrima
hyeme accedebat, vir accura-
tissimæ vsque ad vltimum senium, &
vsque ad famam sancti nomine cele-
bratam disciplinæ.

Silentium.

Mortif.

P. M A T -

P. MATTHEVS
BOYS.Germanus
Spiræ. 24.
Jan. 1611.

Caß.

O Bijt hoc die admirabili gaudio gestiens, & multâ laude cumulatus. vnam è tyrocinio accersam. Assidebat mensæ Matthæus pro more tyronum peregrinus nescio vbi periter, cum effæminati oris quispiam impuras quisquillas obscenâ lingua iactare ausus, tanto Matthæum rubore, tantâ indignatione ac dolore impleuit, vt mirabili omnium qui aderant approbatione, simul illi ex oculis lachrymæ vbertim, simul è naribus sanguis abundè proruperit, responderitque causam petentibus: Mihine istud ad omne iustissimi doloris, & indignationis, adeoque ad lachrymas iuxta sanguinemque fundendum non sufficiat, cum video tam licenter infinitam optimi & pulcherrimi DEI mei maiestatem hâc tam scdâ obscœnitate in ipsius DEI præsentis oculis violari?

P. THOMAS
CORNIERS.Anglus.
1639. 24. Jan.
ætat. an. 77.
B. V.

E Societatis tyrocinio ob violentas Erenum ac vesicæ obstructions dimissus, toto animo conuersus ad optimam DEI parentem, opem ab illa fla-

gitauit, in quâ spes suas omnes collocarat. Neque fefellit Mater pijsissima. Omnis enim mali vis ita remisit, & abscessit omninò, vt nihil nisi post annos plurimos, paucis ante mortem diebus deinceps senserit, vt de illo scribit Fisen in floribus Leodiensibus pag. 72. Redijt ergo ad Societatem anno 1586. & illam egregiè ornauit. Sed & Comes Nogellius Limburgi Præfectus commemorabat sæpè insignia diuinæ pietatis in se beneficia, quæ sibi P. Thomas obrinisset, interprete apud DEVM B. Praxede Virgine. Hanc enim P. Cornierus & colebat ipse, & alijs commendabat; optabatque pro fide Christi mori, cum nomine S. Praxedis schedulæ inscripto, quam manu teneret. Dionanti Collegium ab illo procuratum; exulta Bastonia; magna vbique auctoritas, adeò vt Auræ vallis Abbas in silua in terram se abiecerit coram illo, neque assurgere voluerit, nisi prius benè illi precato P. Thoma. Multi vota sua illi dabant ad Forenssem DEIPARAM deferenda; fueruntque qui credebant se per illum obtinuisse alij alia quæ petebant: vt legatus ad Beatissimam Virginem fuisse videatur. Sæpè orabat pronus humi in faciem. Cum hebetè esset auditu, sub mortem acutè audiebat ea quæ suggerebantur. Bastonienses illi vt patri, publicè parentarunt.

Oratio.

S. Praxedis

Mora

B. V.

Oratio

XXV. DIE IANVARII.

P. ROBERTVS
PECHAMUS.

Anglus in
Anglia 25.
Ian. 1621.
ætat. 34.
Soc. 9.
Mors.
B. V.

Febr. 6.

Fides.

Pia collo-
quia.

Lingua
custodia.

B. V.

Patientia.

Die Sancti Pauli Apostoli æger Sacramentis iam procuratus rogauit num in Sacro quod celebrabatur, Sacerdos iam consecrasset: ubi audiit consecrasset. Itaque, inquit, moriendum est, vocat me I E S V S Christus, vocat me B. V. MARIA, & placide expirauit. Quidquid è carne erat etiam infans, à nutrice sibi obtrusum aspernabatur sextâ Feriâ. Carceres & ferrum non semel ab hæreticis sustinuit, quòd esset catholicus; magnas ærumpas perpeffus, fame, vermibus, citra quietem vllam. Lingua illi eucharis, & adeò celestis, vt veluti DEO sacram, nunquam ad humana laxarit, neque vnquam vllum verbo lædere sit auditus. Doloris vi perculsus tremebat vnâ cum lectulo. Vbi remisit dolor, alium se adhuc aiebat expectasse conflictum sed B. V. inquit, quam semper colui, me liberauit. Vri se dicebat doloribus, at simul delicijs magnopere affluere. Vnde Christi Crucifixi effigiem teneriore sensu arripens; Amor, aiebat, meus, crucifixus meus. Horrendo dæmone noctu conspecto; En, inquit, aduersarius meus diabolus omnia extrema minatur: apage, apage, immanis bellua, ubi in me habes potestatis.

P. IOANNES
WORTHINGVS.

Anglus in
Anglia 1621.

Sive nostros regeret, siue cum hæreticis Catholicis uergeret, fuit pru-

dentiâ morumque suauitate singulari. 25. Ian.
Missiones per 46. annos obiuit strenuè ætat. 89.
in Anglia. Supremi aliquot vitæ anni Soc. 55.
illi in carere fluxere, in quem fidei catholice odio coniectus, ibi morte inclytâ, sed incruentâ, illud feliciter est adeptus: Educ de custodia animam meam. Quanto ingenio citra mendacium ad varia quæsitâ, variè agitatus responderit, quam cautè se vbique circumspicteque habuerit, quàm feliciter sapius ex ipsa velut acie nouaculæ prudens euaserit, quanto animo sibi præsens & latuerit, & prodierit, quantâ ruerit, feceritque, habet proluxa de carcere illius narratio, digna legi ab omnibus, qui id genus missiones obeunt, ad condiscenda pro simili rerum articulo religiosæ sapientiæ documenta. Fides.

FRANCISCVS
HERNANDEZ.

Mauris parentibus in Murcia re- Maurus.
gno natus, cum pner tum adhuc Gaddiz.
opilio oues pasceret, DEIPARÆ illu- 1570-25. Ian.
stri Maiestate fulgentis aspectu re- vel Nou.
creatus, iussus ab ea est Murciam se B. V.
conferre. Francisce, aiebat, relictis ouibus illicò Murciam iter intende. Vocatio.
Ibi Sacerdotes quosdam sanctimoniâ vitæ insignes reperies. Illorum dictis obedienter attende, vt iussis pareas: & aduerte vitæ tuæ cardinem in eo verti: Abijt illa ex oculis: & Franciscus Murciam ad nostros recta contendit, rem exposuit, admitti petijt, adimpetrauit. Gandiæ post fuit Coadiutorum exemplar, cum alijs virtutibus, tum silentio ac patientiâ singulare. Mortis imminenti diuinitus intellexit. Mors.

tellexit. Vnde cum sibi suprema parari videret Medicis obnunciantibus, diserte affirmavit se non nisi duodeci-

mo post die de vita cessurum. Verum dixisse mors 12. post die obita affirmavit.

XXVI. DIE IANVARII.

P. ANTONIVS
CORDOVA.P. MELCHIOR
VITRIMONTANVS.

Hispanus
Oropese.
26. Jan. 1567.

Vocatio.

Humilitas.

Comitum de Feria filius, & Academiae Salmanticae Rector, quod munus non nisi excelsae nobilitatis est. Hic Beati Borgiae consobrini sui exemplo ad Societatem venit, cum Iulius III. Pont. Caroli Caesaris rogatu, illum in Cardinalium Collegium veller adlegere. Cordubensis Collegij rem opibus suis constabiliuit, Fundatoris nomine non admissio. Illud cum regeret, abdicato rectionis magistratu, infimae classis Grammaticae operam suam vt addiceret impetravit. Fuit, cum obsonator e scholis euocatum sporta oneravit, & carnis frustum non minoris quam sex argenteis nummis vendendum ei imposuit. Immoderatum in consuetumque pretium alijs stomacho, pueris cachinno, Antonio rubori, venditor ipse ijs, qui eum norant admirationi fuit. Vir fuit quem ad praecelara humilitatis exempla edenda videtur Societati donasse bonus Deus. De hac apposite, ac persaepe qua palam ad socios, qua priuatim dicebat. A vino penitus abstinebat. Oraturos ad fiduciam cohortabatur: cogitarent se ad Patrem ire. Orandi quoque arte praestans, singulis noctibus vna hora orabat, etiam valetudine iam attrita. Post mortem conspectus est mirabili splendore illustris, vt perhibent.

Mortif.

Oratio.

Mors.

Hic tristi stomachi fastidio inediaeque confectus est. Summa illius & perpetua laus fuit humilitas, ac labor in confessionum auditione assiduissima, & praelo subiectis libris corrigendis impensus. In elementis primae litteraturae tradendis ipsos viginti annos pari acuratione ac patientia fructuque consumpsit, decore in pulvere se versari ratus, & semper ad illa officia quae contemptioni obnoxia sunt perseveranter propensus, dum 72. aetatis anno miseranda inedia, sed lata patientiae insignis excelsitate requieuit a laboribus suis.

MELCHIOR DE
SEQVEIRA COAD.

AD SS. Synaxim percipiendam tantam se apparatione componebat, quasi ea prima esset, vel vltima. Charitatis, paupertatis, ac silentij longe studiosissimus: & quod illi cum paucis commune est, adeo amans cubiculi religiosaeque quietis, vt e Domino Professorum, in qua habitabat, per ipsos 30. annos nunquam exierit; ne quidem ad Collegium, aut ad Domum probationis. Optabat stans, id est laborans, mori; vt nulli esset molestus in morbo aut morte. Impetravit. Etenim illico atque sacro ministravit 26. Ianuarij, morbo correptus, in lectulum depositus, vinctus, consuetis morientium

Bohemus
Monachij.
26. Jan. 1614.

Humilit.

Instrans
Vlyssipont.
26. Jan. 1636.
aet. 77.
Soc. 12.
Enchar.

Mortif.

Silentium.

Sacrum.

Mors.

tium precibus Deo commendatus, extinctus est. Creditur diuinitus certior fuisse factus de sua morte; quam incredibilis populi de illius sanctimonia existimatio est consecuta.

IGNATIVS SOIER SCHOLASTICVS.

Germanus
Ingolstadij.
26. Ian. 1647

Pro Collegio Ingolstadiensi se victimam obtulit Deo, desiderans

vnus mori pro omnibus, si pestis gliscens Collegium quoque inficeret. Voto posita est adeo flagrans charitas. Etenim Ingolstadiensi Collegio vndeunque saluo, vnus ille, velut piacularis victima decessit; Contagione nullâ in Collegio subsecutâ.

Charitas.

XXVII. DIE IANVARIJ.

IOANNES DE P. STEPHANVS
BRIONES COADIUT. TYCCIUS.

Hispanus
Nacalcar-
neri. 27.
Ian. 1580.
B. V.
V. catio.

Mortif.

Oratio.
Noct.

E pastorculo Coadiutor factus est; villatâ secum in Societatem, à qua nutu capitis vocari sibi aliquando visus erat, Beatissimæ Matris imagine, quam in culina, in qua per annos 16. laborabat, collocavit. Eâ in arte se apprimè perfecit, speculum Nouitiorum factus, & tentatorum firmamentum. Quotidie in se flagellis voluntariâ sæuitiâ animaduvertebat. Sabbathi ieiunio & creberrimis alijs, orandi assiduitate, labore improbo, salutariâ illâ suâ quoties culinam ingrediebatur, vel egrediebatur imagine, superatis demonis, quem videbat, & à quo percutiebatur, & cum ad se flagellandum noctu consurgeret, variè tumultuantem audiebat, terribilium lamentis, futurorum ex vero prædictione, mirabili extasis instar silentio cum Sanctissimo viatico accipiendo se compararet moribundus, humilitate denique incomparabili, mirabilis, omnium fuit exemplum & viua lex.

Vir ingenio ad vsque admirationem, sed sui affligendi, ac dolores tolerandi maiore fortitudine stupendus. Totis annis nunquam vestes ponebat, nisi cum sœuire in se vellent; id quod singulis noctibus faciebat, se ab humeris ad pedes vsque atque inde sursum ad humeros vsque, vnde quaque diuerberans. Somnus illi super nudo asserere, nec ultra quinque horas productus; cum quinas alias orandi assiduitati daret flexis genibus in medio sui cubiculi. Euata illi in ceruice natta ad capitis molem intumuit; & nervos, gulam, os ita contraxit, vt semicadaver, ac miserandum dolorum spectaculum ægerimè respiraret, ac famem non aliter posset quàm odore calidi panis, & coctarum carniū quoquo modo solari, seu potius cruciare. Et tamen premebat dolores tam longæ mortis magno sancto quæ silentio, IESVM tantum ac MARIAM ingeminans; ac testatus libenter, libenter se & hæc, & his decuplo acerbiora, adeoque vel æterna Purgatorij carceris tormenta pro suo

Italus Romanæ. 27. an. 1597.

Mortif.

Noct.

Patientia.

Amor Dei
erga

Amor Dei.

erga bonum DEVM amore tolerare paratum. Ita dolorum finem accepit Romæ hoc die; Clemente VIII. Pon. Max. post auditam eius mortem dicente: Ergo demum mortuus est Sanctus.

**P. HIERONYMVS
DE ZARA.**

*Hispanus
Hispani. 27.
Ian. 1609.*

FVit & hic omnium virtutum splendore illustris, ut aiunt, qui sic discipulorum per ipsos sex & triginta annos (tot enim annos fuit Grammaticæ facultatem professus) animos ad se conuertit, ut omnes collachrymabundi suo amantissimo parenti parentarent.

**FRANCISCVS DO-
MINICVS COADIUT.**

*Hispanus
Vallisoleti.
27. Ian. 1615
ætat. 80.
Soc. 62.
B. V.
Sensuum
cust.
Mortif.*

Beatissimæ Virginis festa arcto ieiunio, publicâ sui verberatione, ac nocturnâ de illius virtutibus meditatione colebat. Vallisoleti per 18. annos ædituus cum esset, nullam fœminam de facie nouit. Per iter, cum alij iam conquieuisissent, ad stabulum se recipiebat, & ibi in se acriter sæuebat. Plusquàm ducentis selectissimis exemplis memoriam instruxerat quæ appositè narrabat, ut alios ad diuina hortaretur; quemadmodum regulæ Coadiutorem iubent, multis ad bonam frugem reductis. Coram SS. Sacramento sublati in Cælum oculis, & iunctis porrectisque sursum manibus longo tempore perstabat orans.

*Pia colloq.**Euchar.*

**BARTHOLOMÆVS
PVZZOLVS COADIUT.**

Semper locum vltimum; & quæ ab-ctissima sunt eligebat. Legum ac-
curatione mirabili obseruantissimus, nulloque humano respectu ab illis vnquam absteritus. Lingua illi religiosè castigata, & patientia inuicta quicquid illi contra eum dicerent, quibus vestes faciebat breuiores quia breuiores fieri regula sartoris iubet. Supremâ vitæ nocte (ut eius acta cum fide conscripta testantur) à S. Anna Matre DEIPARÆ salutatus, vidit postea Simonem Bucerium non ita pridem vitâ functum, & Alphonsum Rodriquez, ac denique B. Aloysium Gonzagam quos ille voce, vultu, gestuque hilari consalutauit primum deinde quasi in Aloysij collum, brachia circumiecturus, exurrexit, porrexitque manus vltimo virium conatu ad fratrum amplexum, Aloysij potissimum; quasi ad ægrum propius aduentantis, & inter suaues lachrymas verba quædam singultiebat, quibus se dicebat honore illo indignum. Ita bonam inter dulces singultus animam exhalauit ætatis anno 72. Soc. 52.

*Italus
Panormi.
27. Ian. 1611.
Regula.*

*S. Anna.**Mort.**B. Aloysius.**Mort.*

**P. IOANNES
DE PINEDA.**

ERuditione magna, at virtute nil minor. ad obedientig nutum omnè attentus, ac celer, aded ut ad signum æris campani, eò quò socij vocabantur primus accurreret. Hispani DEIPARÆ honorem ingenti celebritate auxit. Germano suo author fuit, ut Hispanensè Collegium conderet, cui postea ipse præfuit. Castitas illi semper Virginea, cibo ac somno parco,

*Hispanus
27. Ian. 1617.
ætat. 80.
Soc. 66.
Obed.
B. V.*

*Denef.
Castit.*

Mortific.

G seue-

Paupertas.

seuerissimaque sensuum custodia, & multis afflictationibus subacto corpore custodita. Vestis illius tam abiecta, vt ne tyronum quidem vlli vsui esse potuerit. Publico PP. Carthusianorum diplomate decretum, pro illo anniuersarium Sacrum per totum Ordinem in Kalendarijs Domorum singulariter describendum.

P. BERNARDVS DE PONTE.

Italus Neapolitani : 7. Ian. 1644.
Oratio Sacrum.

S. Andreas.

B. V.

Mortific.

Ilius ad aram operantis facies, orantis verò aliàs corpus totum, caelesti splendore illuxit, etiam à terra sublime. Procaci foemina mortem praedixit; & illa sequenti die mortua in lecto reperta est. Oculi vi ad S. Andream sepulchrum delatum esse aiunt, æditio id stupente, sed silentij fide obstricto. Lauretum pedes ibat, & valde fessus in antro quiescebat, cum ecce B. V. illi adfuit, & ad abstergendum sudorem byssum porrexit. Mortui humeri reperi flagris vndique exarati.

P. IOANNES DEL CAMPO.

Hispanus in insula Mindanao 17. Ian. 1621.
ætat. 30.
Soc. 14.

Fuit Ioannes vir ingenio: doctrinâ, eximiâ dicendi facultate præstans; & actuosæ industriæ; amabilis consuetudinis, ac pulcherrimis plurium animarum, apud Samboangas potissi-

mum lucris felix. In Insula Mindanao Sioconensium erudiendorum curam per diligentem habebat, cum nonnulli ferocis, ac ad obscenam libertatem propensioris ingenij barbari ægrè ferebant quod à turpi foeminarum consuetudine ad castissimas Christianæ fidei exercitationes, ad diuinum sacrificium, ad doctrinam Christianam, ad mores religioni susceptæ consentaneos auocarentur. Quare necis illi clam consciscendæ consilia cum finitimis iniere. Ergo cum eo ad litus formosi, vt vocant, fluminis profecti sunt; vt ed alij alia; nouo quod Ioannes ad flumen illud moliebatur templo condendo idonea deportarent. Ibi in describendis, mensurandis, concinendis templi spacijs ac interuallis occupatum, quinque milites, ex eorum censu quos Pampangos vocant, ex insidijs inuasere: ac primus quidem, lanceam validâ manu in Ioannis pectus impressit; inde aliam ei in humeros defixere; & concidentem, ac alijs super alia vulneribus saucium consecere; corpore vndique perfollo ac lacero, in pulchrum, seu formosum, quod istic præterlabebatur, flumen abiecto. Atque hæc omnia sic gesta fuisse, ab ijs templi ministris qui Patrem ed fuerant comitati, & postea fugâ se saluauere accepimus. *Tumultum*, qui lanceam in Ioanem defixerat, duabus lanceis breui postea temporis interuallo confixus, & in flumen demersus interiit, vindictâ scelus sat citò assecutâ.

XXVIII. DIE IANVARII.

BAR THOLOMÆVS
PEREZ COADIVT.

Hispanus
Villaregij.
1606. 28. Ian.

Castitas.

Moreific.

DO de illo verba litterarum à
Prouincia Toletana: Vir magni
laboris, simplicitatis eximiae,
Excelluit in castitate. Rogatus enim,
cum admissus est in Societatem, quo
studio seculum relinqueret, respondit,
quaerendae castitatis ardore. Media
quibus assecutus est excellentem hanc
virtutem, hæc fermè fuere: ingens
sinceritas cum Superioribus, quàm nihil
illis vnquam occultum esse voluit:
paupertas & sui vilipendiū eximium:
poenitentiae magnæ verberum, atque
etiam victus. Nam fermè in agro vbi
res nostras curabat, seutellâ tantum
iusculi vitam aluit: assidue in rebus
spiritualibus; nullus enim agri labor
ademit illi tempus spiritualium exer-
citorum.

P. IOANNAES
BOUVETUS.

Gallus
Nancij: 28.
Ian. 1943.
ætat. 78.
Soc. 60.

Vir semper sibi similis, nec vnquam
aut lætitiâ effertur, vel mœrore

XXIX. DIE IANVARII.

P. GVLIELMVS
LIMBURGVS.

Germanus
Treuiris,
1583.
Confessio.

Roma olim à S. P. Ignatio So-
cietati adscriptus. Hic documen-
to est ijs, qui peccata expiant, vt
id agant tanquam à Confessione mox

premi visus. Per xxv. annos quor heb-
domadis (quantum per Ecclesiæ leges
licuit) vnum de Beatissima Virg. Sa-
crum faciebat, vt feliciter Sacramen-
tis expiatus, & nulli grauis morere-
tur. Et verò impetravit. Nam eodem,
qui supremus illi fuit, die Sacris my-
sterijs operatus est sanus. Postea vbi se
in vitæ periculo repente vidit, repetitâ
exomologesi, caelestique viatico ac
vnctione comparatus vitam finijt nul-
li molestus, vt poret qui non nisi per
octo horas ægrotavit. Bis eodem die
Diuino epulo pastus quod sit (semel in
Sacrificio, ac deinde per modum via-
tici) præmij instar illi fuisse dici pô-
test, quod pluribus ante mortem an-
nis quotidie vnam coram Sanctissimo
Sacramento horam pietate eximiâ
collocarit; deinde quod id videatur
illi à Beatissima Virgine liberaliter
impetratum quod ille Sacro quor heb-
domadis de B. V. eam in rem facto
enixe atque anxie per ipsos quinque
& viginti annos petierat.

B. V.
Morr.

Vide de
Lugo de
Eucharist.
mibi pag.
495.

Ench.

morituri. Sic de illo habent litteræ:
Noxas animi vt expiaret æger è cu-
bili surrexit; prædixitque ei apud
quem se expiauerat; horam illam sibi
esse supremam; atque ita contigit.
Mox enim, nec opinantibus socijs, in
Domino conqueuit.

G 2 IACO-

IACOBVS DAVTHO-
NUS NOVITIUS.P. IACOBVS
GRETSERVS.Camberij.
29. Ian. 1606

Regula.

Mors.

PVdicitia ac legum amore tenerri-
mus à regularum Societatis lectio-
ne haud cessabat, etiam inter morbi
suprema. Illis euoluendis mortuales
manus, illis legendis claudendos mor-
te breui oculos vsque adeo auidus oc-
cupabat, vt cum fracta iam vi morbi
manus elanguissent fracta impares re-
gularum paginis euoluendis, Iacobus
ore ac dentibus pro supplemento vs-
sus, labijs folia molitus, libellum
voluerit, donec oculos mors clausserit,
alias adhuc plura lecturos.

P. SALVATOR
SVSA.Italus Bino-
næ. 29. Ian.
1619 ætat. 53
Soc. 38.

Mortif.

Plenus morborum licet esset, nil
tamen peculiare, quo foueretur,
admittebat: ad ægros perdius & per-
nox vigilabat. Nolo comium bis quot-
hebdomadis visitabat, & sanctimonie
odore implebat, magnâ optimi nomi-
nis famâ foris, domi autem instituti
amore, particulatim in obseruandis
singulis legibus magno, atque operi-
bus contestato; se se vbique peruin-
cens, si quid arduum videretur. Quo
in genere illud obliuione obterendum
non est, quod fama non obscura cele-
brauit, illum, vt se superaret S. Ca-
tharinæ Senens. & S. Xauerij stimula-
tum exemplis, conspecto ægri hominis
cancro, sanicem, ore admoto exuxisse
ac ægrum illâ sui victoriâ persanasse;
vti olim S. Franciscus Seraphicus le-
prosum osculo persanauit.

Scribendis libris, & instruendis per
spagos rudibus assidue addictus,
verborum ac somni parcus. Non prius
cubitum se conferebat quàm in vicino
Cœnobio æris campani sonum, quo
matutinæ preces indicabantur audiret.
Illud habet speciem admirabilitatis,
quod per quietem visus sibi fue-
rit videre supplicationis pompam, in
qua quidquid Sacrorum Lipsanorum
vniuersa habet Germania circumfe-
rebat. In illa supplicatione se augu-
stissimo Sacramento resectum, & ite-
neris longinquitate lassum aiebat in-
terrogasse, quousque tandem proce-
dendum esset; comites itineris res-
pondisse, ducenta adhuc millia
superesse, vsque ad Caroli Magni
ædem. Et verò ipse 28. Ian. dixit se
die sequenti tali horâ moriturum,
quicquid alij aliter existimarent.
Prædictionis fidem, & visi nocturni
mysterium ipsa mors explicuit, quam
ille ipso die Caroli magni memoriâ
per Germaniam celebri oppetijt, post
ducentas horas ab eo somnio euolu-
tas. Nempe millia singula horas
singulas, ædes verò Caroli Magni
diem eius memoriâ celebrem indica-
bat. Libri eius omnis à Marckdorfensi
(natale id Gretsero solum est) Senatu
coempti, & posterorum memoria
asseruati. Fundatoribus Collegiorum,
præter consueta Societatis IESV sacra,
quingages coronam Bmæ. DEIPA-
RÆ persoluens parentabat: domesti-
corum vitâ functorum etiam nomina
describebat, vt illos liberalitate pijs-
simâ prosequeretur; quin & amicus il-
lius quispiam è nostris eâ quâ Nea-
poli mortem obiit nocte, Ingol-
stadij P. Iacobo conspectus preces
ab

Germanus
Ingolstadij.
29 Ian. 1624
ætat. 63.
Soc. 47.

Mors.

Reliquia.

Eucharist.

Vita est via.

Hors sunt
millia.Dies tem-
plum.Gratus
animus.

Purgat.

Italus
Mio-
29. Ian.
Soc.

Oratio.

Fides.

B. V.

Hisp.
Madr.
Ian.Itiner.
Pauper.

ab eo pro suo leuamento enixè flagitauit.

P. FRANCISCVS PALIOLA.

*Italus in
Mindanao.
29. Ian. 1648.
Societ. 16.*

Oratio.

Fides.

B. V.

ORtu Nolanus, iam Sacerdos in Societatem nomen dedit. In occidentis Indias anno 1641. profectus, ibi sudauit magno charitatis, demissionis, ac auidæ ad agendum, & patiendum impigritatis exemplo, vsque ad Sancti cognomentum ore vulgi illi datum. Inter orandum duo agebat potissimum; alterum, vt quicquid ageret, diuinæ gloriæ in sacrificium daret; alterum, vt gratiam obtineret, post sudorem, sanguinem quoque fundendi. In Insula Mindanao, vbi laborabat, eo voto positus est, cum apostaram quendam sanctæ fidei reddere niteretur. Illum ad se sicariorum globo stipatum aduentare certior factus, ad supremæ luctationis gloriam in genua sese supplex composuit, & MARIANVM rosarium pro moriendi tessera manu arripuit, victimæ in modum suprema expectans. Ita mortem opperienti sicarij lato cultro, seu gladiolo, ictum primum in maxillam latè

arque altè ad extrema vsque colli adegere. Franciscus IESVM & MARIAM dixit; & auerso vulnere lancea in tergo confixus, humique collapsus; iterumque lancea, & alijs truculentæ mortis instrumentis per transuersaria vulnera transfuerberatus, pretiosam animam ita reddidit, vt optarat, DEO. Sacra altaris patenâ pro disco abusi barbari, calicem quoque sputis temerare ausi, ligneam Crucifixi effigiem columnæ alligatam dirè ac sacrilegè fustibus cecidere: atque sacrificiales etiam vestes variè ludibrio habuere.

IOANNES. BAPT. MAYR. SCHOLAST.

Hic Viennæ cum adhuc in seculo versaretur, si quem pauperem sub dio nocte reperisset, non prius quiescebat, quam urbem tamdiu circumiret, donec illi misericordiam ac tectum in domo quapiam reperiret. Inter supremos morbi dolores, Benedictus aiebat, DEVS, qui me doloribus ad suam gloriam dignatur: mitte crucces, auge dolores qui sunt ad gloriam tuam, Deus!

*Germanus.
Leobij. 29.
Ian. 1635.*

Charitas.

Morbus.

XXX. DIE IANVARII.

P. ANTONIVS AROSIUS.

*Hispanus
Madriti. 30.
Ian. 1573.*

*Itinera.
Paupertas.*

SP. N. Ignatij consanguineus. Tibure 27. Septembris anno 1540. datam Societatis à Paulo III. confirmatæ Bullam Ignatio attulit, primus post decem primos quatuor votorum professus. Româ semel in Lusitaniam, in Hispaniam sæpius pedibus & mendicato per iter cibo profectus, cum ad populum diceret Angelus di-

cebatur. Ad eos qui animam agunt iuuandos incredibili caritate valuit. Corpus nimia, & obedientiæ fræno Româ per literas postea coercitâ, immanitate cruciavit. Beatissimæ DEIPARÆ mirè addictus, eiusdem dolentis imaginem itineris sui comitem habuit, eam S. P. Ignatius è suo sinu acceptam illi dono dedit, quam à primo conuersionis suæ die vsque ad senium in pectore amanter circumtulerat, & per illam à DEO multa beneficia im-

Mortis.

B. V.

G 3 petra-

petrarat. Nunc illa Romæ, ac postea in Germania typis vulgata S. MARIA à corde nomen obtinuit. Prouincialis, Commissarius, Assitens creatus aulæ proceribus ad virtutem prouehendis aptus natus, cum in aula increbuisse illum, ac socios herbâ quapiam esse armatos, quæ illos ab ijs quibus oculi capiuntur, seu fœminarum seu aulæ illecebris immunes reddat, Principi herbæ nomen petenti nunciauit; herbam illam esse *Timorem Domini*. Studio paupertatis ad cibum non tantum nihil non commune cum omnibus admitterebat, verum etiam non nisi à mensa relictis panis frustis vesceretur. Orandi tam audidus fuit, vt aliqui dicant illum sæpe ipsas 14. horas intra diei vnus spatium orationi transcripsisse. Reliqua in eius vita latius dedit ad annum 1573.

P. PETRVS CUTIONEVS.

Itapus
Messanæ.
1605. 30. Ian.

Vocatio.

Mors.

Sacrum.

Pater noster

Hic olim è tyrocinio propter morbum grauem quo consistebatur, magno suo, nostrorumque dolore dimissus, aded tamen à Societate alienatus non est, vt Messanensi tyronum Domui 200. aureos annuos in perpetuum assignari. Foris Sacris initiatus, per annos aliquot charitati pietatique totum se dedit, ac Societatem iterum impetrauit, sub finem secundi ab inito secundo ~~tyrocinio~~ anno extinctus. Lætabatur cum ingrauesceret morbus; ægrè ferebat si vitæ spes suggereretur à medicis. Aiebat se inter celebrandum ad altare Dei dolores suos non sentire. Didicit instinctu diuino ad ea orationis Dominicæ (quam maximoperè aestimabat) verba, *fiat voluntas tua*, reuerentiam Deo exhibendam capite inclinato. Mentem in meditandi studio tam attentam si-

xamque habuit, vt nunquam per id tempus vanas cogitationes in animum suum senserit irrepisse. Mira, sed totidem verbis de illo testata, & è fideli eius ore accepta res.

P. IOANNES LABRADOR.

Mensa accumbens cogitabat quot essent qui cibo illo magis egerent; tum desiderabat illum illis dare, si per se staret. Voto castitatis à pueritia nuncupato stetit fidelis vsque ad tumulum. Omnibus anni Sabbatis in in abiectis culinæ obsequijs Beatissimæ Virgini suas operas dedicabat: de qua quicquid inter colloquendum audiret, in cubiculum redux accuratè adnotabat in libello ad id præstituto. A mensa ad colloqui locum vbi veniebat, defixis in crucifixum istic oculis, nudo Christo se oblaturum aiebat tacitus, si haberet, quicquid cælum ambit. Pro libris aiebat se Crucifixi effigie, flagelloque contentum.

P. IOANNES PVIOLVS.

Magnæ in illo simplicitatis, charitatis, patientiæ luxere virtutes, atque in Nouitijs excolendis perita per ipsos 12. annos dexteritas, quam nobili quodam successu probasse videtur Deus. Etenim Sebastiano Davin tyroni ad illustrissimam cæcæ obedientiæ laudem exercendo imperauit Ioannes, vt iacentem & sicum in horto ramum tamdiu irrigaret, dum ille virorem acciperet. Perstitit perseveranter Ioannis mandatis parere Sebastianus: & ecce tibi (vt plures testantur) ramus ille viuere, atque in ignota indolis arborem excre-

Oratio.

Hispanus
Tarraconæ.
30. Ian. 1606

Mensa.
Castit.

B. V.

Pia colla-
quia.

Crucif.

Gallus Aue-
nionæ. 30.
Ian. 1633.
ingress.
Soc. 1572.

Obed. cæcæ.

Siccus ra-
mus.

Arbo-
dient.

Hispa-
Gadit.
30. Ian.
piet.
Soc. 4.

Migio.

Zelus.

Castit.

Charita.

Arbor obe-
dientia.

re est aduersus. Eoque arbor illa diu postea superstes *arbor obedientia* nuncupata est à socijs, donec fabricæ locum vt daret excisa est digna quæ in omnibus religiosis hortis crescat, ne illius memoria vnquam intereat.

P. FRANCISCVS
DE SOTO.

Hispanus
Gadibus.
30. Ian. 1634.
ætat 66.
Soc. 49.

Migiones.

Zelus.

Castit.

Sive palam, sive priuatim de Deo loqueretur, diffusa in labijs eius gratia illiquefacta cordibus mirâ vi percellerat audientium voluntates, etiam antehac pertinaces ac ferreas. Quadraginta missiones obiit immortalis fructu. Sanctissimum viaticum vt ad ægros apparatus ferretur, effecit: SS. Ioachimi, ac Annæ honores mirè propagauit: examen conscientia in rudem plebem ita induxit, vt illud celebri vsu passim firmauerit, ac frequens & facile populis reddiderit pœnitentiæ Sacramentum. Cum à quadam morbum simulante ad confessionem audiendam vocatus id audiret quod olim castus Ioseph à Domina sua inuitus audiuerat, id fecit quod Ioseph, nisi quod non pallium, sed rosarium (quod illa fortè attripuerat) in conscelerata trahentis manu reliquerit fugâ victor. Verba illius erant ignea qualia ab ore Eliæ expectares: opera verò amabili suauitate condita, miro studio opitulandi omnibus quibus posset. Vir locuples Hispali magnam auri vim eius arbitrio commiserat, vt eam quò veller conuerteret. Franciscus nihil sibi, nihil Collegio, vel Societati decerpendum duxit, verum educandis illis paruulis qui à parentibus deferuntur destinauit, & fuere annua quinque millia aureorum. Mors illi vitæ haud impar obuénit, morbi

contagione contracto apud ægrum cui morienti nauus adstiterat.

P. RICHARDVS
BRADLÆUS.

Operarius laborum, & periculorum amans ob animarum lucra. Vnde cum nil mequens, inter plumbæam glandium grandinem, vulneratis militibus pœnitentiâ expiandis diligentiam nauaret, globo plumbeo in capite ictus ille quidem est, ac illæsus; quia paulò ante militum quispiam prouidenter suam illi cassidem in caput impresserat. Manchestræ postmodum in carcerem ab hæreticis in fidei Catholicæ seminarios, ministrosque infestè intentis coniectus, ibi gloriosis ærumnis confectus est, adeoque sola illi vita defuisse videtur ad mortem cruentam in causa tam nobili oppetendam.

Anglus
Manche-
stræ. 10.
Ian. 1645.
ætat. 41.

Zelus am-
marum.

Fides.

P. EDMUNDVS
DONATVS.

Hic Summi Pontificis literas ad Geraldinum Catholicæ militiæ Præfectum cum deferret, ab hæreticis tentus. Limerici, in patria, in carcerem coniectus; Coreagiæ post carceris ærumnas & cruciatus in patibulo strangulatus, dissectusque, vitæ finem gloriosum in causa nobili reperit; eo quodd fidem Catholicam nec ipse veller dampnare, & alios ad illam adduceret, in eaque firmaret; Elizabethæ Regina titulo illo liberâ voce damnato quo illa se caput Ecclesiæ dici haberique volebat. Hinc reus læsæ maiestatis, ac patibuli pronunciatus, & carnificatus est.

Hibernus
Coreagiæ
incerto
mense, ac
die an. 1580.

Fides.

Charitas.

XXXI. DIE

XXXI. DIE IANVARII.

P. PETRVS PAVLVS
DE AZEREDO.

Hispanus
Madriti 31.
Jan. 1577.
Humilitas.

Pia collo-
quia.
Amor Dei.

Humilitati exercendæ sua sibi vitia petebat in triclinio exprobrari; monitore quoque imetrato, qui cum nil se Petro notasse diceret, Petrus ipse sua errata describebat, & chartam monitori legendam dabat, legentem ipse de genibus humi supplici gestu audiens, manibus ante pectus coniunctis, neque sine copia lachrymarum. Orationis ac versuum sancta in illo facundia, suavis & ad animos Deo lucrificandos mirum in modum potens eloquentiæ, maximè cum de amore Dei loqueretur, quo argumento multas ab infami quæstu ad castiora conuertit.

P. ELEVTHERIVS
PONTANUS.

Belga At-
trebati. 31.
Jan. 1611.
ætat. 84.
Mortis.
Charitas.

Hic in thorace cilicino, & quidem iciunus, sæpè in æstatè 14. Belgica milliaria confecit pedes. Cum præfesset, si venam cuiuspiam incisam domi sciret, illum etiam nocte mediâ visitabat, id quod aiebat se ab ipso S. P. N. Ignatii. cui Romæ conuixerat, exemplodidicisse. Tornaci ad ægri Nouitij lectulum orans noctem integram flexis genibus duxit insomnem. Domi, & foris ea quærebat; quæ cum contemptione sunt coniuncta. Fœminam quæ se energumenam mentiebatur deprehendit, cum ossa animalium, purpurâ inuoluta, illi admouit, aquam simplicem. & carmina exorcismi loco adhibuit. illâ adhuc mirè se agitante, tanquam si sacrorum verborum, aquæ,

Lipsanorum vim ferre non posset. *Pauperi.* Exhibat egestate domesticâ virgente ad elemosynam corrogandam: & ecce ignotum virum, qui ei centum aureos in manus dedit. Septimâ ante mortem die quicquid in cubiculo erat, Superiori transcripsit. Aiunt illum per sex horas orasse quotidie, prætereaquæ assidue, facie ipsâ illustre quiddam ac sanctum spirante. Asperissimum cilicium induebat quotidie, flagris nullo die omisiss. Parisijs toto anno cilicium nunquam deposuit. Virtus illius ad sanctimoniam usque famam illustris fuit. Etiam senex itinera conficiebat pedes, & nudipes aliquando, ac cilicio coopertus. Attrebatî carceres adeo amanter visibat, ut captiuorum Parochus diceretur. Octoginta quatuor annos natus decessit, animam hisce verbis inuitans: *egredere anima mea, egredere.*

P. CLAVDIVS AQUA-
VIVA GENERALIS.

Hic etiam dies anno 1615. extinxit Patrem Claudium Aquaviva Ducis Atrij filium, Societatis Iesu Præpositum Generalem quintum, virum verè cordatum, Instituti scientem, ac retinentem, Dei præsentis, ubique inter occupationes attentè memorem. Hunc Beatissima Virgo non vni conspecta est magni comitij Patribus offerre, ut eligeretur Oranti noctu Christus dixit: *Noli timere quia ego tecum sum.* Per Beatissimam Virginem Societati tria potissimum flagitabat, accuratissimam castitatem, profundissimam humilitatem, flagrantissimam diuinæ gloriæ prouendæ audita-

Italus Ro-
mæ. 31. Jan.
1615.
ætat. 72.

B. 77.

Spes.

rem

tem. S. Philippus Nerijs illum à se multo lumine perfusum conspectum dixit? alij testati sunt illum inter precandum sublimem in aëre per semihoram conspectum. Vixit annos 72. Societatem rexit annis 34. De hoc plura in eius vita, & in Annalibus Marianis Societatis Iesv.

Oratio.

EDMUNDVS RENARD. COADIUTOR.

Belga. Leo-
dij. 31. Ian.
1643.

PLuribus pestiferorum vlcerum cicatricibus fuit insignis postquam vigesies, bonâ obedientiâ veniâ se, caputque suum in periculum dedisset inter obsequia peste tactorum, vigesies malo illo superstes reuersus. Mortuum tandem Leodij memores heroicâ illius charitatis omnes Parochi exequiali sacrificio palàm honorauere.

P. SANCIVS DE MENDOZA.

Hispanus
Gadibus. 31.
Ian. 1649.

Charitas.

IN obsequio peste infectorum magnam animam pro charitate posuit P. Sancijs de Mendoza nobilitatis apud Hispanos claritudine, in Societate verò Grammaticâ diu traditâ, missionibus celebratis, charitate in vinctos ægrosque liberali, vltimâ demum heroicâ, cui hodie immortalus est, charitate memorabilis. Etiam in vltimis illis charitatis occupationibus post meridiem quotidie semihoram orationi consuetâ addebat, sensu magno ac tenero, P. Ioannes Auellana eiusdem gloriâ confors in eodem opere charitatis, prius quàm è vita discederet, dixit P. Sancijs iam ante mortuum, à se conspectum læto vultu renidentem, atque etiam inuitantem. De hoc plura dedi in Heroibus, & victimis charitatis ad annum 1649.

Oratio.

Mors.

P. ROBERTVS NOBILIVS.

Huic tum adhuc adolescenti eius in scholis magister P. Nicolaus Orlandinus disertè prædixerat, fore ut apud Indos pro Dei gloria magna patraret. Apud Madurenses per annos 40. magno vitæ seuerioris exemplo, magnâ doctrinâ ac sanctimoniam famâ ita laborauit ut ab alijs Ambrosius, ab alijs nonnisi Pater Sanctus passim vulgato nomine diceretur. Aiunt cum nemine collocutum de fidei veritate cui illam si non persuaserit, certè ostenderit. Inter alios libros perbenè lucubratos scripsit etiam solidam *narrationem fundamentorum quibus stabilitur Missio Madurensis*. Quo libro in sententiam suam, postea etiam oraculo Pontificio approbatam, adduxit eos qui ei obiectabant quòd Brachmanorum ritibus se plus æquo accommodare videretur. Attēperatè id, ac sapienter factum exitus ipse ostendit, & ea viuendi ratio iam communi secutorum illum sociorum vsu laudatè approbata. Asperum illud vitæ genus ultrò suscepit; ut exemplo suo legem Christi lege Brachmanicâ suauiore quidem illam, sed in virtute nihilo laxiorem aut molliorem, asperioribus quibusdâ (quæ nonnisi admirabilitate capiuntur) ingenijs persuaderet. Extremo vitæ decennio oculis planè captus, iussus est in Collegio S. Thomæ quiescere; vbi pristina suæ virtuti haud impar, omnium tam Christianorum quàm Ethnicorum admiratione laudabatur. Per totos 50. annos istic nobiliter impensos, neque carnibus, neque piscibus vesci voluit; idque ex voto; per extremos annos nonnisi paucis herbis in cibum ad reficiendas vtcunque vires admissis.

Italus Ma-
dure in Ian.
1656, Soc. 6a

Mortif.

Cacus.

Mortif.

H MEN.